

ruh ve madde

Türkiye Metapsizik Tetkikler ve
İlmi Araştırmalar Cemiyeti Neşir
Organıdır

Cilt 11 Sayı : 156 Ocak 1973

Cemiyet adına Sahip ve
Mes'ul Müdür
Ergün Arıkdal

★

Hazırlayanlar :

Prof. Dr. Muammer Bilge
Dr. Gültekin Caymaz
Psikolog Erol Mutlu
Selman Gerçeksever
Atilla Ultav
Muzaffer Suar
Berrin Gerçek
Sadiye Korates
Güven Erer
Enver Ölçerman
Mehmet Sancar
Yorgo Karaca

İzahane ve Cemiyet binası:
Taksim, Sıraselviler, Bilirucu
Çıkmazı Sümbül Apt. No. 14/1
(Otel Santral Sokağı)

★

Haberleşme, Abone ve
Havale adresi :

RUH ve MADDE

P. K. 1157 - İstanbul

İl: 45 39 82 (saat 19.00 dan sonra)

Dizgi - Baskı - Kapak
T A Ş Matbaası

Cilt: Çınar Mücellihanesi

Abone ücreti : Yıllık 30 Lira

Kapak : Akılmız başımıza ne
zaman gelecek?

Sevgili Okuyucular ,

Ruh ve Madde Dergisi olarak «yol hazırlayıcılık» misyonumuzu, Cemiyet olarak «Yetiştiricilik» ödevimizi yerine getirebilmek hususunda sarfedilen çaba ve emeğin karşılığını, okuyucu ve dinleyicilerimizin zihinlerinde meydana gelen müsbet değişim ve iç varlıklarında hissettikleri aydınlık tarzında almaktayız. Bu kadar karşılığı bizden esirgemeyenlere müteşekkirliz.

Bu ay «Kendi Kendine Telkin ve İpnoz» kitabımızı yayımlıyoruz. Kitap iki kısımdır ve örneklerle dolu tatbikatlar vermektedir. Her çalışmada olduğu gibi, bu alanda da yeteneklerin bulunması gerekir. Herkes kendi kendine telkin yapamadığı gibi, ipnoze de edemez. Bu nedenle sebatlı çalışma ve sabır gereklidir.

Yeni yılın ülkemiz için ne gibi olaylar hazırladığını bilemeyiz. Fakat her şeyin ülkemizdeki «tekâmül hızının» arttırılması için meydana geleceğini unutmamak gerekecektir. Uyanma hızına göre olayların cinsi ve sürekliliği ayarlanmaktadır. Her halükârda, liyakatlerimizi çoğaltmaya sebep olacak olayların imtihanların, müşahadelerin esirgenmemesini dileriz.

Yeni yıldaki abonelerin yenilenmesi temennisiyle «hayırlı bir 1973» dileriz.

Selâm ve Sevgiler.

E. ARIKDAL

AY IŞIĞI ALTINDA

UZAY araştırmalarının sonuncusunu da bitiren Birleşik Amerikalılar insanlığın yararına olmak üzere kullanılması gereken bir sürü bilgiyle yeryüzüne döndüler. Bu gılgilerin içinde henüz analiz edilmesi gereken bir çok bilgi bulunmakla beraber, daha önceden tesbit edilmiş bilgilerin tadil edilmesine sebep olacak bilgiler de mevcuttur.

Uzay bir garip âlemdir. Orada insanın maddi ve manevî yapısı değişikliğe uğrar. Maddesel varlığının sonsuz evren içinde ne kadar cılız ve kudretsiz olarak kaldığını, buna rağmen, zekâ ve tessüsünün bütün bu çelimsizliklere karşı koyarak onu, gelecekteki tekâmülü için, ileriye ittiğini de bilmektedir. Uzayın şahane ve insanın taâ iliklerine kadar işleyen, korku saçan, baş döndüren derinlikleri şuur ve idrakin kapılarını zorlamakta insan bilgisinin «işte bu son hakikattir» dediği noktaları alıp çok ötelere götürmektedir. Bilgiler... bilgiler... bilgiler... Kim için; kimin çıkarına, hangi amaç, hangi niyet için? Bunlar cevaplandırılması zor sorular.

Şüphesiz insan zekâsı, bu Apollolar sayesinde, sıkışıp kaldığı yetersiz bilgi ve sanıların içinden biraz olsun sıyrılmışa benzer. Fakat bu sıyrılmama, geçilmesi gereken «dar kapıların» sayısını azaltmak bir yana, daha da fazlaştırmış gibidir.

Bu «dar kapılar» idrak ve bilginin zorlanması, realitelerin aşılması demektir. Varlık anlayışının, evren anlayışının, oluşum anlayışının, ahlâk ve psikoloji anlayışının aşılmasına yardım edecek, yeni ufuklara doğru kanat çırpacak yolunda olan insanlığın «kendi ile eşya» arasındaki, mistik ilişkinin dışında, reel ilişkiyi kurducak olan bu dar kapılardır.

Uçağın icat edilip insanın aya ayak basması arasında 60 şu kadar yıl geçti. Bu ne büyük bir sürattir. İnsanlığın tekâmül eğrisinde olan bu yukarıya tırmanış, bilinen insanlık tarihinin hiç bir bölümünde mevcut değildir. Hiç bir bilgi birikimi, hiç bir değişiklik bu kadar hızla olmamıştır. İnsanlığın bugünkü noktaya gelinceye kadar geçirdiği dönemleri, yaptığı hamleleri, tümüyle aşamaları, eski

nesillerde bulmamız kabul değildir. Bu tırmanışın hızını hayranlık içinde seyrederken, «iç insanın» içine düştüğü çelişik durumu, yetersizliği, niteliksizliği de gözönünde tutmak gerekmez mi? Bugünün toplumları neye göre normaldedir, neye göre değildir? İç insanın, manevî insanın, görünen, bedenın gizleyemediği «sezilen insanın» halini yeniden tanımlamak, temel yapısını, peşin hükümlerden kurtulmuş olarak —pek sanılmaz ya— yeniden anlamaya çalışmakla, mümkündür ki, normal saptayabileceğiz.

Normalin şimdi bilinen çizgisi, ilerlere, bir türlü içinden çıkamadığımız koordinatlar doğru kaymıştır. Psişik hayatın tezahür ettiği alanlar artık normal çizgisinin üstünde, ama onun şimdiki yerini anlayıp ona göre durum alacak olanların sayısı, maalesef, ne kadar az!

Normalin üstündeki insan hayatını bize Freud'den ziyade Jung gösterdi. Metapsişik bunu öteden beri biliyordu. Her kıymetli olanın başına gelenler, metapsişik'in de başına geldi: bilgi ve gözlemlerden çıkan bulgular, olaylar red edildi.

İç insan vardı, sezilen iç varlığın maddesel tezahüratı görülüyordu, insan zekâsının ötesindeki bir zekânın zaman-mekân içindeki hakimiyeti saptanıyordu, bilgilerin doğruluğu ispatlanıyordu... Metapsişik «iç varlık biliminin», o en eskiden de eski olan sırlarını, yüzyulumuzun insanına kendi anlayış ve kavrayış içinde ifşa ediyordu. Bütün bunlara rağmen:

Tutucu, kalıplaşmış, durgunlaşmış, gırtlığına kadar maddesel göziemlerle dolmuş, bunalmış «müsbet ilimciler», bunca senedir kurdukları ilim geleneğinin, fildişi kulelerinin, medreselerinin sallanmasına, yaranlanmasına sıvalarının dökülüp köhneleşmesine nasıl tahammül edebilirler di?

Zaman duygusuzdur, serttir, hükmünü icra etmekten asla vaz geçmez. Tekâmül evrensel bir zaruret, değişim kaçınılmaz bir olaydır. Gelişme ergeç, bütün direnişlere karşı durarak oluşur. İnsan varlığı bütün bunların içinde kendi yönünü bulmak, tekâmül eğrisini tırmanışa geçirmek zorunluğuna içindedir.

— ● —

Neler olmadı ki? Ümitlerin üstünde yapılan çalışmalar var. Her zaman tekrar ettiğimiz gibi, zekânın normal tezahürleri aşıldı,

psişik hayatın yetenekleri arttı. Bu yeteneklerin medyumların, hassasların inhisarından çıkarıldığını görüyoruz.

Şimdi. Sovyetler Birliğinde, vaktiyle duru-görü medyumların çizip renklendirdiği manyetik (yeni adıyla bio-elektrik) emanasyonların, ince tesirlerin renkli resimleri çekiliyor; bütün insan bedenini kuşatan biomanyetik alanların (aura'ların) topoğrafyası yapıldı. Telepsişik olaylara hergün bir yenisi ekleniyor. İnsan iradesinin eşya üzerindeki hakimiyeti en bilimsel şartlar içinde, tekrar tekrar görüldü; kanunlarını elde etmek yolunda çabalar harcanıyor. Artık telepati ve uzaktan fikir nakilleri üzerinde durulmuyor: zira gerçekliği ve şartları o kadar mükemmel şekilde tesbit edildi ki, Uzay adamları fezaadan yeryüzüne yeterli şekilde mesaj gönderiyor, yerdekiler astronota mesaj iletebiliyorlar.

Tıbbın iyileştiremediği, olanaklarının tükenip yetersiz kaldığı hastalık türlerinde (fiziki - psikolojik) «Ruhsal Tedavilerin, operasyonların» harikalarına göz yummak ne mümkün. Büyük Metapsişikçi. Nobel sahibi, Charles Richet: «Bu olayları inkâr edemeyiz, zira olaylar çok inatçı; her fırsatta karşımıza dikilmektedir.» diyordu. Bu söz şim-

di de geçerli. Metapsişik insanlığı geleceğin insanına, bilimine, realitesine hazırlayan, bir «Yol hazırlayıcı» niteliğinde olan —şimdiki deyimle— paraslyans/bilimüstül bir disiplindir.

İç İnsan'ı, dış insan'a daima tercih etmiş olan bilim, bilim değildir. Çünkü olayları, olguları görmemek, onları anlayıp yeni açıklama ve kurallara ulaşmamak bilimin neresine sığar? Biliyoruz ki materyalizmin borusu artık her kulak için ahenktar değil; sıkıcı, aptalca geliyor. Artık insanlık «sezilen varlığın» çiçeklenmesine, tomurcuklarını patlatmasına engel olanları affetmeyecek bir müsamahasızlığa doğru gidiyor. Ne kadar saklanırsa saklansın:

- İnsanın, beden ve ruhtan ibaret bir varlık olduğunu;
- İnsanın, evrenin biricik zekî varlığı olmadığını;
- Meskûn dünyaların mevcut olduğunu;
- Tekâmül sürecinin evrenin her yerinde bulunduğunu;
- Ve Mutlak Yaradan'ın her şeyi ve varlığı tam bir nizam ve ahenk içinde mevcut kıldığını, öğreniyor ve öğretiyoruz.

RUH ve MADDE'ye Abone Olunuz

- Cinsel içgüdüsüne rağmen, «aşk» denilen kademeli sevginin en belirginini olan hissi seviye sevgisini bile, karşıt cinse, istediği anda duyamayan insanın, bütün insanları, «seveceksin» demekle sevebilmesi nasıl mümkün olur ki!... ●

Mehmet SANCAR

Genel Anlamda Sevmek?

Divan Edebiyatımızın büyük şairlerinden Fuzûlî :

«Hayâliyle tesellidir, gönül meyîl visâl etmez.

Gönlüden taşra yâr olduğun âşık hayâl etmez.»

beytiyle, gerçek sevginin ne olduğunu, öz-lü ve içli bir şekilde ne güzel ifade etmiş-tir.

Yeni kuşaklar, «visâl, taşra» gibi kei-melere yabancıdır. Büyük şairin beyti-ni, bugünkü Türkçemizle tekrar edelim:

«Gönül, sevgilinin hayâliyle teselli bulup, kavuşmak için meyletmez.

«Gönül dışında sevgili olduğunu âşık hayâl etmez.»

Divan şairlerimizin şir temâları Ta-savvufa dayandığından, buradaki en üstün kademe anlayışı, şüphesiz ki, TANRI AŞ-KIYLA ilgilidir. Yaratılanın YARATAN'a ulaşması muhaldir. Bu ancak, Tasavvuf anlayışındaki, «sen ve ben'lerin, BİZ de bir. leğmeleri» veya «kırılan aynanın. küçük parçalarının bir araya getirilişiyle bütünleşmesi» gibi aşkın (müteal) bir düşüncesi-nin ürünüdür. Aynanın kırılan parçaları, «sen ve ben» olunca, TANRI'yi da gönlün dışında aramak abes olur tabii, «TANRI içimizdedir. Âşkı bulunduğumuz TANRI SEVGİLİYE kavuşmak için uğraşlarımız ve TANRI'yi kendi dışımızda aramamız, hayal etmemiz boşunadır. TANRI'nın gön-lümüzde bulunan —bulunması icabeden— hayalliyile teselli bulmamız, yetinmemiz ge-

rekir.» diyebilmeleri de, mutasavvuf-lar için normaldir elbet.

Her eserde, yapanını da görebilmek, duyabilmek mümkündür...

TANRI'nın yarattığı her şeyde de, şüp-hesiz ki, TANRI'yi sezebilmek gerekir. «Görebilmek, idrak edebilmek», diyemiyoru; çünkü yaratılanın TANRI'yi havsala-sına sığdırabilmesi, TANRILAŞMASI gi-bi imkânsız bir şeydir.

Tasavvuf ehli de, ancak bu sezgileri-yile TANRI KAVRAMINI dile getirmeğe ça-lışmıştır zaten.

Bu kabil bir sezgi, bu türden bir du-yuş, bir çeşit bir sevgi, insanoğlu için yü-cedir. Üst kademeden bir algılamadır...

Ya alt kademelerdeki biz insanların duyabildikleri sevgileri nedir? Neyi, kimin için severler? Asıl üzerinde durmak istedi-gimiz konu budur.

Aynı beyti, bu seviyeden bir anlayışa tâbi tutarsak; beyit:

«Âşık, kendi kendine hayal ettiğini se-ver. Tasavvurlarına uygun bir sevgili bu-labileceği ümidıyla, gönlü dışındaki bir sev-giliye kavuşmak için çaba sarfetmesi bo-şunadır. Çünkü, hayal ettiği sevgili, gön-lünün dışında yoktur. Umduğunu bulama-yıp, hayal kırıklığına uğramak yerine, gö-nüldeki sevgiliyle iktifa edip, onu hayal ederek avunmak, teselli bulmak en iyidir.» anlamına bürünmüş olur.

Günlük yaşantımızdan ve dahi geçmiş yaşantımızdan bize kadar intikal eden sev-gi olaylarımız, çoğunluk itibarıyla, bu an-layış içerisinde değil midir? Birbirlerini

dell gibi sevenlerin bile, yüzde seksen, belki daha fazla bir çoğunluğu, gönüllerinde tasarladıklarının, birbirlerinde bulamadıklarından dolayı bedbaht olmamışlar mıdır? «Çok muhabbet, tez ayrılık getirir.» sözüyle de şair, herhalde aynı şeyi anlatmak istemiştir...

Her insanın, üst ve alt şuurlarında, bir takım sevgili tasavvurları mevcuttur; sıralanmıştır. Çünkü hayatın gereği, çift yaşamak üzerinedir. Evrim ve evren kanunları da buna zorlar; bunu emreder... Ve karşılaştığı karşıt cinslerden birini, sezgi veya hisleriyle, bu tasavvurlarına uygun bulur veya bulurlar... Tek yahut çift taraflı bir aşk doğmuş olur böylece...

Tek tarafınsına, halk dilinde «kara seveda» denildiği málúm...

Çift tarafınsının hayal kırıklıkları da, çift taraflı kara sevdalara dönüşürler çoğu kez!...

«Kara seveda» üzerinde, obsesyon ve büyülenmeler yönünden, ileride yine duracağız... Şimdi genel anlamdaki sevgi üzerinde durmak istediğimizden, fazla detaya inmeden, tasavvurlarımızın doğurduğu sevgilere devam edelim.

Mutluluk getiren sevgilerin çoğu, sezgi, akıl ve vicdana dayanan; hissi basamağı aşabilmiş sevgilerdir.

Bu seviyenin altında kalan büyük çoğunluk sevgisinin mutsuzluk getirmelerinin nedeni ise, hissi basamakta kalıp; büyük aldanma ve aldatmacalara kurban edilmelerindedir.

Her iki taraf da, görünüş ve davranışlarında, samimi ve açıktır. Fakat, sevgiyle hissi kademeyi aşıp, körlükten kurtulamadıkları için bencildirler. Birbirlerini, birbirlerine uygun düşecek biçimlere sokabilmek —hiç değilse bunu keşfedebilmek— anlayış, cesaret, feragat ve fedakârlık kudretini bu yüzden gösteremezler. İki bencilik arasına sıkışan sevgi de, er-geç, boğulup ölmeye mahkúm edilmiş olur bu hâliyle.

İki taraftan biri veya ikisi de, çok aşırı bencillikleri yüzünden, gayri samimi, çok kapalı, gösteriş düşkün ve aldatan cinsinden olabilirler. Bu hallerdeki aldanma ve

aldatmaların da iki katı olacağı apaçıktır...

Hissi basamağı aşıp, meseleyi akli seviyede irdeleyecek halde bulunmak yeterli olsaydı, herhalde hissi kademedekilerin ilerisindeki akılcıların olsun, sevgilerinden, umdukları mutluluğu elde etmeleri gerekirdi. Halbuki dünya üzerindeki mutsuzluk yangınlarını daha çok körükleyenler, asıl akılcı geçinenlerdir. Dünyamızın bugünkü hal ve keşmekeşini görerek, bilerek, akstini iddiaya gücümüz yeter mi?...

Dünyamız insanının açık şuurla sevgisinin muhatabını seçebilmesi imkânsızdır. Çünkü, arz insanının sevgisi, hissinden doğar. Akıyla büyür. Vicdaniyle olgunlaşır.

Bilinçli kademe olan mâkûl vicdan ise, insanın dünyada ulaşması gereken en ideâl ve en yüksek nihai seviyedir ki, sevgilerin en yücesini ve en gerçeğini tattırarak, insanoğluna arzı terkettirir...

Aklın, kullanılma aracı mantık; mi-henk taşı ise vicdandır.

Mantık, kıyas oyunlarıdır. Bir takım yanlış oyunlarla insanı yanıltıp saptırabilir de; eğriyi doğru gibi kabul ettirebilir de!...

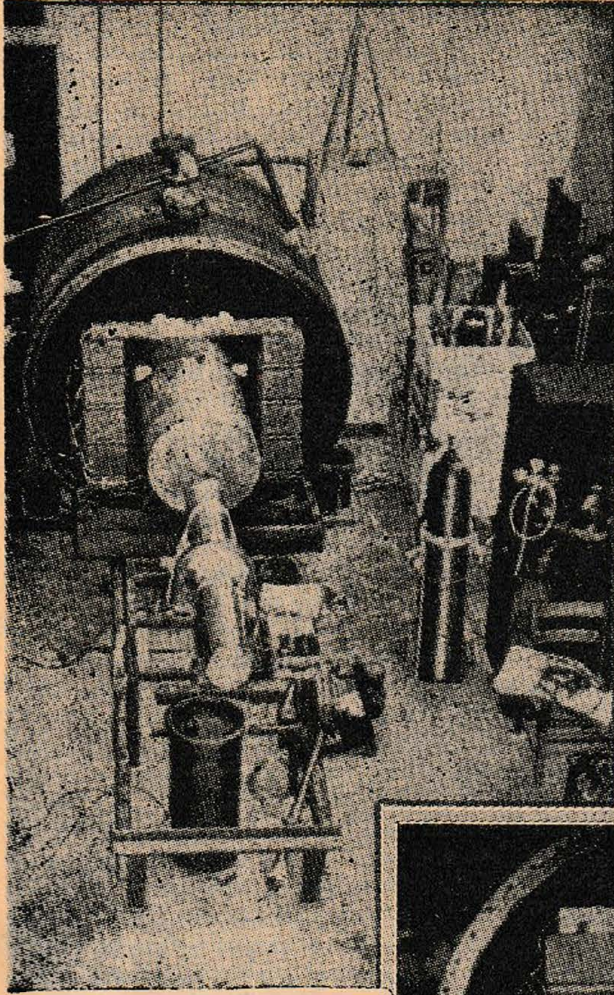
Mantığın bu türden ters oyunlarına düşmemek için, insanın gelişkin vicdani yardımına yetişebilir ancak.

Herkes vicdanının sesine uyduğunu söyler ama, kaç kişi vardır ki, ince nefsanîyetinin sesiyle, henüz emekleme çağındaki cılız vücudunun pek zayıf çıkan sesini, birbirinden ayırabilmiş bulunsun. Günde bir kerecik dahi günlük olaylarının muhasebesini yapmağa çalışmayan, mizanını ortaya koymağa uğraşmayan insanın, vicdanın sesini duyabildiğinden bahsetmesi kadar abes bir söz olamaz.

Vicdan geçmiş hayatlardan kazanılan, yani idrak edilen bilgilerin, ruhumuzda me-lekeleşen hallerinden biridir. Hattâ buna tüm bilgisi de denebilir...

Ruhuyla irtibatı, dar şuur seviyesinde kalan insanın bencillikten ileri diğergâmcı duygularını belirmez ki, egosuyla örttüğü vicdanından haberi olsun, ses duysun. İnce nefsanîyet dahi, dar şuur aşabilmenin ilk belirtirlerindedir. Vicdan sesini ise, bu aş-

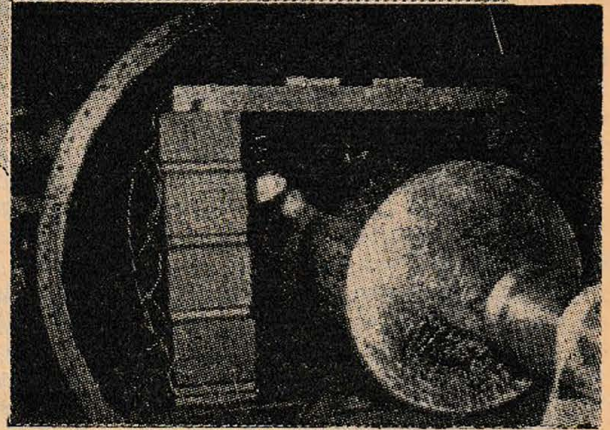
(Devamı sahife 29'da)

**Profesör
Joseph Weber**

Resimde çekim dalgalarını zapteden «alıcı» ve «anten» görünmektedir. Piezoelektrik detektörü kuşağı var. Küçük silindirdir. Onun orta kısmında çekim dalgası emisyonları ile kütle vibrasyonlarını uyartan piezo elektrik quartz'ları vardır. Her iki yüzey birbirinden 18 C m. uzaklıktadır.

**Charles - Noel MARTIN'den
E. ARIKDAL (Science et Vie)**

Dünya Çekimdalgaları Üzerinde Yüzüyor

Üzerinde asırlardan beri çalışılmasına rağmen henüz sırrı çözülemeyen en büyük Tabiat sırrı yer çekimidir. Her an hayatımızı etkilemesine rağmen en az anlaşılır durumda olması bir paradokstur. Ağırılık nedir? Newton'dan bu yana söylenip durulduğu gibi gerçekten bir kuvvet midir? Elmanın yere düştüğü bir kuvvet'den midir? Sadece maddenin varlığı ile meydana gelmiş olan bütün cisimleri saran bir ALAN bir gizli güç (potansiyel) bir faaliyet (aksiyon) alanı mıdır? Kolayca şekli bozulabilen bir çubukdaki mekanik gerilime benzer birşey, uzaysal bir zorluk mudur? tezahürü müdür?

Uzay-zaman eğrisinin belli bir noktadaki Teorik fizik eğrisinin tezahürü müdür?

DÖRT TEMEL KUVVET

Çekim gücünün bugün bilinen dört temel kuvveti (ki bunun şimdiki halde iki tanesi tartışılıyor) çok zayıf, rölatif şiddeti son derece küçüktür.

Bir fikir vermek üzere aşağıdaki tasavvurları kullanalım;

Bir araya toplanmış çekirdek taneçiklerini tutan kuvvetli karşılıklı tesirler kaynak olarak ele alınabilir. Bunları güneş'in kütleleriyle kıyaslayacağız;

● Elektrik ve manyetik tesirlerden hasıl olan elektromanyetik karşılıklı tesirler hemen hemen yüz def'a daha zayıftır; güneş'in kütlelerinden yüz def'a daha zayıf olan Jüpiter'in kütleli belli bir ölçüde örnek verilebilir.

● Özel kişiliği sıfatıyla taneçiklerin davranışını etkiler gibi olan kuvvetlerden meydana gelen «zayıf» karşılıklı tesirler elektro-manyetik kuvvetlerden yüz milyonlarca def'a daha zayıftır; dalma güneşe

bağlı kalarak, bunların dünya okyanuslarının kütleleriyle kıyaslayabiliriz.

● Çekim gücünün (gravitation) karşılıklı tesirlerine gelince, bunlar öncekilerden o derecede zayıftır ki, gramın milyonda biri diyebiliriz, sırf tahayyül edilebilir diyelim...

Sonsuz küçüktür sonsuz büyüğe kadar evreni etkileyen bu kuvvetler arasındaki olağandışı tezat (disparité) hayret vericidir ve anlayışsızlığını arttırmaktadır. Galaksilerin, yıldızların, gezegenler ile dünyaya bağlı bedenlerimizin iltisakına (cohésion) sebep olan çekim gücü, atom çekirdeklerindeki kohezyon kuvvetiyle kıyaslanınca, güneşin devasa kütleli karşısında bir toz tanesi kütleli gibidir. Bu insanı aptallaştırıyor; fakat bu bizleri çekim gücüne alt çekme (attraction) hakkında daha fazla bilgi edinmeye zorlamaktadır.

Kim demiş kütle çekim gücüdür diye? Diğer deyişle, temel fizik, daha yakınlarda, öğrendi iki niteliğini: yük ve kütle; yük elektromanyetik alanla birleşmiştir ve kütle yerçekimsel alan (champ gravifique) dir.

YÜK VE KÜTLE

Ondokuzuncu yüzyılın sonunda, mikrofizik, filen, her cevheri bu iki kavramla kuşattı: her partikül kendine has bir kütle ve bir elektrik yüküne sahiptir.

Ama bu ikisi arasında esaslı farklar vardır. Önce yükü görelim:

● Yük pozitif, negatif (+, -) ve de değersiz (nulle) olabilir, sıfır yük esasen belli de iki yükün üst üste gelmesi (superposition) dir.

● Bu yük dalma aynıdır ve değişmez karakterdedir. Öteki deyişle (elektron yükü (Lütfen sayfayı çeviriniz.)

denilen) sadece bir elemanter yük vardır, ama gerçekten evrensel görüşüne göre bu sabite ne katmerli ne de kesirlidir.

Ayrıca yükün hareketi onun değerini değiştirmez; tersine hareket elektromanyetik denilen bir ışınma (rayonnement) ya yol açar. Elektron bir elektrik dalgası ile boşlukta ışık hızıyla yayılan manyetik bir dalga arasında, kapasitesi yaratılmış kürreler halinde, salınırlar.

Bu yüke göre: Kütleye göre nedir

● Her zaman aynı olan yükün aksine karpüsküler (zerrelere alt) sahada tam bir kütle gamı mevcuttur, süreksizlik hali doğrudur, ama muhtelifdir. Ayrıca kütle hareketin haline göre değişir: taneciğin hızı ışığın hızına yaklaştıkça kütlesi artar ve zahiren süreklidir.

● Yükün aksine kütlede —bugünkü bilgimize göre— sadece bir tek değişiklik vardır. Diğer değişle deneysel olarak **negatif kütle henüz bulunmamıştır.**

Bu son nokta hiç bir vakit geleceğin yargısı değildir ve bir gün deney yoluyla **negatif kütle ile sıfır kütle** ortaya çıkarılabilir. Tabiat, maddenin mutad hallerine dokunup geçen bu simetriyi saklayan mekanizmayı ihtiva etmektedir.

Elektromanyetik ışınım taneciği olan foton, kütleleri zıt iki taneciğin füzyonu (erime - birleştirme) neticesinde meydana gelebilen özel bir sıfır kütle maliktir, ama bu karmaşık parçacıklar ışık hızıyla gidecek yetenektedirler.

Şimdi de, bir kütle hızlandığı, salınım yaptığı ya da eğri bir yol izlediği zaman olanları, yük ve kütle arasındaki analogiye son vermek maksadıyla, gözden geçirelim. Bu durumlarda, dediğimiz gibi, yük (şarj) tam olarak ışınım yapıp, fotonlar (ışık tanecikleri) yayınlar. Fakat kütlede olan hiç de böyle değildir, yayınlanan dalgalar, deneysel olarak gözlenemeyen son derece küçük bir enerji naklederler.

Bu duruma göre, kütlelerin bağlanması (kuplajı) o kadar zayıftır ki (elektromanyetik kuplajdan milyar kere milyar kere milyon daha küçüktür) fotonların yer çekimsel benzeri GRAVİTON'ların mevcudiyetini halâ bilemeyen bazı çağdaş fizikçiler

hiç de hayret etmemelidir. Kuvvetle mümkündür ki, kâinat da, aynen elektromanyetik ışınım dalgalarının dolaştığı gibi, yer çekimsel dalgalar da her yanı dolayır dururlar. Fakat, çekim gücünün kendi vasıfları ile onu etkileyen sabitelerin değerine göre bilinmektedir ki mevcudiyetini keşfetmek son derece güç olmaktadır.

Nesiller boyunca deney yapanların cesaretini kıran problem bu olmasın? Hepsinin cesareti kırılmadı. A.B.D. ile Sovyetlerde bu konuda uzun, güç çalışmalar yapılmaktadır. A.B.D.'li Maryland Üniversitesi profesörlerinden **Joseph Weber** kâinattan (belki de galaysımızdan) gelen çekim dalgalarını deneysel olarak ilk defa ortaya koyabilen bir eser yayınladı.

ÇEKİM DALGALARINI YAKALAMAK

Profesör Weber, oniki senedenberi sürmesine rağmen deneylerini kesmemiştir. Fakat, tabii dalgaların deteksiyonuna girişmeden evvel kuvvetli (orse) dalgaların deteksiyonuna teşebbüs ederek kendi kullandığı tekniği uzun boylu denemeden geçirmiştir. Yani kendi yaptığı bir detektör vasıtasıyla bir çekim kaynağı yaratmak ve bunları kaydetmek...

Bu ilk safha onu senelerce meşgul etti ve sonunda âletin prensibi ortaya çıktı. Bu âletin kozmik dalgaları nasıl yakalayabildiğini kısaca açıklamak faydalı olacaktır.

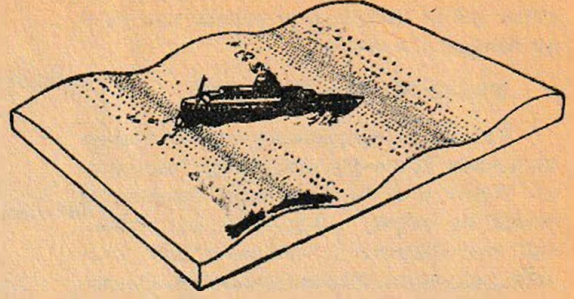
Dalgaların yakalanması, radyosunu açanların bildiği gibi, kulaklarımıza seslenen bir dil gibidir. Çekim gücünü aktarmak dolambaçsızdır: çekim gücü dalgası için bir «anten» tasarlayıp imâl etmek sözkonusudur.

İlk deney, o halde, basit olarak bir çekim dalgası alıcısı yapmak onu uygun bir «anten» karşısına koymak ve teknik dilde rezonans yani ayar şartlarını araştırmaktan ibarettir.

J. Weber ve J. Sinsky bu mesele üzerine başarıyla eğildiler. Yaptıkları cihazın prensibi şöyledir:

Bir buçuk tonluk madenî bir silindirik iplerle aynı şekilde madenî bir boşluğa asılıdır. Bu silindir bir metre elli santim uzun-

Sallantıya maruz kalan gemi özel salınım hareketini meydana getirir: baş ve kık vurur, yalpalanır, zigzag çizer. Fakat gemi ayrıca esnek titreşimleri harekete getiren madensel yapısının çeşitli mekanik zorlamalarına da maruz kalır. Eğer geminin esnek frekansı ile sallantının frekansı arasında rezonans varsa, gemi devrilecektir.

luğundadır. Oldukça büyük bir cihazdır. Silindirin kenar ortasında ve etrafında piezoelektrik (basınç elektriği) kristalleri son derece hassas olarak yerleştirilmiştir. Böylece bu düzenek silindirin madeni kısmında dolaşan termik dalgalanmaları zemin gürültüsü olarak alır: bir atom çekirdeğinden çok küçük ebattaki bir yüzden diğer bir yüze geçişi ayırt etmeye muktedirdir!

Bu cihazın hesabı şunu göstermektedir ki, bir cazibe dalgasının karşısındaki rezonansı saniyede 1657 hertz'lik'dir. Şayet çekim dalgaları ışık hızında yol alıyorsa — ki bu daha isbatlanacaktır. — bu 180 km. uzunlukta bir dalga olacaktır. Kıyaslamak üzere hatırlayalım ki, en uzun radyo dalgaları 30 km. kadar olan bir şimşek tarafından yayımlanır. Eğer bir çekim dalgası, tam olarak bu dalga boyuna sahip olarak silindire geçerse silindir değişik titreşime uğrayacaktır.

Bu olay amplitud'u (salınım genişliği) çok büyük bir su dalgası üzerinde yol alan geminin durumuna benzer.

Geminin madensel yapısı birçok baskılara maruzdur. Bunlardan şu ikisi açıkça bilinir:

● Esnek bir baskı (zorlama) deniz sallantısının eğriliğinden ileri gelir: geminin her iki ucu, denizin farklı derinliğine dolarlar, tekne bükülür, burulur ve bu esnek bir dalga ortaya çıkarır: tekne titrer. Eğer bu dalga su sallantısının frekansına yakın bir frekansda ise tekne çabucak parçalanır;

● Diğer bir baskı da müşterek hareketten olur, tekne yada gemi baş-kık vurur ve yuvarlanır. Şu halde kendi çekimi merkezinin yakınlarında denge bozulmuştur, Sebebi dalgalara maruz kalan geminin bütün sahinde zamandan olmayan etkilerin bulunmasıdır.

Esnek dalgayı kaydeden cihazlar geminin iskeletine yerleştirilmişse, bu cihazlar büyük sayıda farklı zorlamalar kaydedecektir; rezonans halinde, sivri uçlu kaydedicilerin bıraktıkları iz üzerinde bu özel frekansa karşılık olarak amplitüdü büyük esnek dalganın periyodik geçişini açığa vuran bir sivri tepecik olur.

Bu tamamen Weber - Sinsky'nin «anten» prensibidir. Gemi, ağır bir silindir ve su dalgaları da dalgalı kozmik çekim olayıdır.

Ama, mümkün olan bütün titreşim yuvarlaklarını çözmek ve çekim dalgalarının mevcut olduğunu iyice tesbit etmek için önce bir alıcı imal ettiler.

Deney 1967 - 1968 tarihlidir. Alıcı, esnek titreşimleri bir piezoelektrik kuartz halkasıyla meydana getirildiği bir silindir idi. Bu silindirin bir yüzeyi büyük «anten» silindirin yüzeyinden 18 cm. uzaklığa yerleştirilince, 1659 hertz üzerinde, aksiyal titreşim türünden bir rezonans tesbit ediliyor.

Bu düzenek Weber'in deneylerine 1965 yılında yükseltileti itirazlara karşı yapıldı. «Anten» silindiriyle ayda üç def'a salınım-
(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

ları kaydediyordu. Bundan da Kâfıattan gelen çekim dalgalarının pekâlâ var olduğu sonucu çıkıyordu.

EVRENDE BİR PENCERE

Uyartılmış dalgaların rezonansı olayı karsısında düzeneğin doğruluğu saptanınca, Weber için ilk deneylerini yeniden ele almak ve birçok çekim-anten'leri arasındaki korrelâsyonunu (münasebetleri) kurmak kahtyordu. Weber bunlardan, elektromanyetik ve sismik olayların etkilerini imkân nisbetinde bertaraf etmek amacıyla, kendi anlayışından biraz farklı olarak, altı tane yaptı. Bu kaydedicilerden dördü 1660 hertz üzerine ayarlanmış dalgaların tesbiti için kullanıldılar. 95 cm. çarpındaydı silindirin biri ikisi 66 cm. dördüncü de 61 cm.

66 cm. çapında olan cihaz, Chicago yakınlarında, Argonne laboratuvarına kuruldu; diğer üçü ikinden 1000 km. uzaktaki Maryland Üniversitesine yerleştirildi ve her iki laboratuvar arasında yüksek frekanslı bir telefon bağlantısı yapıldı.

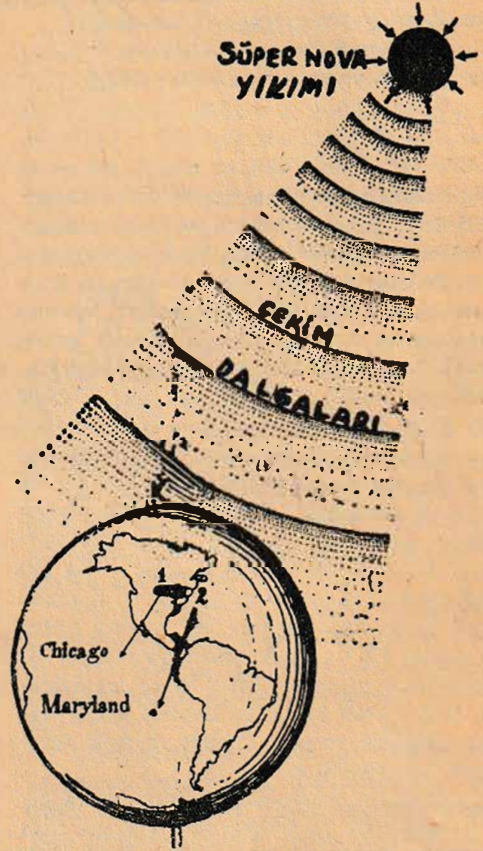
Bu karmaşık düzeneğin amacı neydi?

Çekim dalgalarını meydana getirmeğe elverişli bütün kozmik olaylar arasında özellikle ilgi çekici biri var: bu çekimsel kuvvet kesilmesi (collapsus) dir. Süpernova denilen felâkete maruz kalan bir yıldız önce korkunç miktarda enerji yayımlayarak ışınım yapar; bundan dolayı, kütleli değişir sonra, patlar; maddesinin büyük bir kısmı evrene fırlar gider. En sonra, süper yoğunlukta heyaz cütre halinde çöker kalır yahut bu safhayı geçer, fazlasından biri pulsar olan nötronik yıldızın aşırı-yoğun haline geçer.

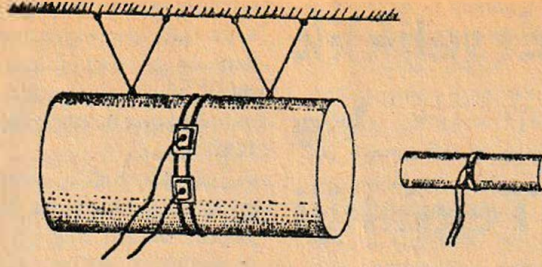
Bu oluşumun başından sonuna kadar yıldız kütleli ve yoğunluğu tamamen değişir. O halde burada açık bir sistem vardır ki, orada yeree olarak, uzay-zaman'ın geometrik şartları değişirler. Bu da çekim dalgalarının meydana gelmesine yol açar.

Bu dalgaların dalga boyları, dalga boyu (saatte bir titreşim) milyarlarca kilometreyi aşabilen dalgaların sebep olduğu gerçekten pek büyük bir spektruna göre yayılırlar. Bu olay ilginçtir, zira yer'in

1 ve 2 No. lı detektöler birbirinden 1000 km. uzaklıktadır. Bir süpernovanın çekimsel yıkımı süresince gelen «çekim salımlarının» geçişi sırasında titreşen geminin rolünü oynarlar.

kendine has salınım zamanı 54 dakikalık bir periyoda maliktir. Böylesi dalgalar yer'i aşır geçerler; onlar yer'i rezonans haline getirebilir ve hassasiyeti fevkalâde yüksek bir gravimetre (çekim ölçer) ile ölçülebilirler. Deneye tanıtlayı bir sonuç vermeden Maryland Üniversitesinde devam edildi. Gerekli olan korrelasyonları kurmak ve bu amaç için, gelecek yıllarda yapılacak deney kadrosu dahilindeğ rastlaşmaları (koenzidansı) tesbit gayesiyle ikinci

bir gravimetreyl Ay yüzüne götürmektedir.

Rastlaşmak metodu cihazların bildirdiği frekans üzerinde, yani 1660 hertz'de, uygun bir sonuç veren metoddur. 180 km. lik dalga boyu çekimsel ölçekte çok kısa sayılır ama, o bir süpernovanın patlama dönemine mukabildir.

Prof. Weber, şu halde, cihazını doğu - batı mihverî yönünde, 1000 km. lik baz ile, tevcih ederken, zamandaş olanlarla ilgilenerek kayıt cihazındaki ibrelerin sıçrayışlarını not etti.

81 gün zarfında, iki detektörde 17 şartlaşma, üç detektörde 5 ve dört cihazda da 3 rastlaşma tesbit etti.

Arızî rastlaşma ihtimali hesabı, yani tesadüfe bağlılık hesabı, şunu göstermiştir: 1969 Ocak ayının 30'uncu günü iki cihaz arasında meydana gelen en kuvvetli rastlaşma 48 senede ortaya çıkabilecek bir şansa malikdir.

1969 Şubatının 16'ıncı gününde, saat 1.30'da meydana çıkan çift rastlaşmanın (beşer saniye ara ile) şansı ise 30.000 senedir. Üçüncü cihazın tesbit ettiği bir çift rastlaşma (20 Mart 1969) nın kendiliğinden

Alıcı cihazla anten şeması. Soldaki iri silindirin ağırlığı

1500 kg., boyu 150 cm. dir. Etrafındaki piezoelektrik detektörlü kütleli çevreye titreşimleri kaydederler.

Sağdaki küçük silindir alıcıdır. Halka şeklindeki piezoelektrik kurtzları aksiyal titreşimleri meydana getirir. Burada büyük silindirin aldığı çekim dalgaları emisyonu kuvvetlenir.

Rezonans nedeniyle titreşim haline geçer.

den meydana gelme şansı da 70 milyon senedir.

Sonuç, çekim-anten'lerini cephe geçişleri sırasında (Dünyanın rotasyonundan dolayı) harekete geçiren çekim dalgalarının çoğu aynı yönde ortaya çıkmışlardır.

Çekimsel şok dalgasında müşahade edilen frekansı büyüktür: bir hafta civarında enerji akışı (flux) da önemlidir: saniyede ve cm. kareye 10.000 erg'dir.

Apaçık olan bir olay var. Weber'in kendi deyişyle «Evrone bir pencere açulmaktadır». Araştırmacılar dünyanın en yeni bir cephesiyle karşı karşıyadırlar.

Zihinsel Telkin ve Ruhsal Tedavi

● Bütün gizli bilimlerde, inisiyasyonlarda, mabetlerde, tekkelerde gizlilik içinde öğretilen ve dürüst olanlara söylenen bilgileri açıkça ortaya koyan bu Büyük **TEKNİKLERİ** sunarız ●

P.K. 1157'den **ÖDEMELİ** İSTEYİNİZ

Erseliklik Ve Tekâmül

Susanne LILAR'dan,

Suat TAHSUĞ

(Plânet Dergisi)

(Geçen sayıdan devam)

Bununla beraber androgyne, sadece cinsel farksızlığı sembolize etmekle kalmayıp bunun hasretini de ifade etmektedir. O sadece BİRLİĞİ ifade etmiyor, aynı zamanda birliğe uyma yolundaki bütün deneyleri de kapsıyor. İlk olarak çiftin tamamlanma faaliyeti olan aşk olayı. Bu ifadeye biyolojik ne gibi bir teyit getiriyor?

Biyolojide cinsel birleşme: protozoerlerden insana kadar, bütün varlıkları sanki harekete geçiren bir gücün etkisi altın-

da, genellikle birbirinden farklı cinsten (erellik çiftleşmeler de vardır) fakat aynı türden iki bireyin (birisini yada ikisini tarafından) hücre cevherinin bir kısmını diğerine aktaracak biçimde bir araya gelişidir (Çiftleşme).

Bu tarif akla derhal bir takım sorular getirir ve itirazlarla karşılaşılır. Bu gücün yapısı, tabiatı nedir? Ne oranda cinsiyetle ilgilidir? Döllenmeyle ilgisi nedir? Bu ilkel şekilden en karmaşık şekline kadar tekâmülün iki ucundaki cinsel mekanizmanın yeniden hatırlanmasının buradaki faydası açıkça bellidir.

Paramecium'lar ikiye bölünerek çoğalırlar. Cinsiyetle ilgisi olmayan bu çoğalma çeşidi sonsuzca devam edip gelebilir. Şu halde türün çoğalması cinsiyet veya aşka gerek olmaksızın sağlanmış durumdadır. Bununla beraber burada AŞK vardır. «Bu sarılışmayı, bütün varlığın verdiği bir öpüşmeyi hatırlatan bir araya geliş, J. Rostand'ın EVLENME dediği biri diğerine açık, biri diğerinin içinde» olan iki hücrenin bu birleşmesini başka türlü nasıl tarif etmeli?

AŞKIN GAYESİ ÇOĞALMA DEĞİLDİR.

Eöylece, bir hücreyi diğerine eklemeye yönelten gücü, çoğalmaya yönelten kuvvetle bir tutmamak gereklidir. Hayatın ilkel evresinde çoğalma ve birleşme olaylarının farklı kalabildiklerini sezdiğimiz önemli bir keşiftir bu... Bu olaylar birlikte olabilirler; fakat birbirlerine karıştırılmazlar. Aşkın gayesi döllenme değildir. Türlerin çoğalması cinsiyetin keşfini gerektirmiyordu. Biliyoruz ki hayat diğer çoğalma çeşitleri bulmuştur: tomurcuklanma, bölünme. Cinsiyet gerekli değildir. Brien'in su hıdrarları üzerindeki güzel deneyleri cinsiyetin ihtiyarlığını aydınlatmaktadır. Cinsiyeti tahrik etmek veya dondurmak için basit bir ısı değişimi yeterli gelmektedir. «Cinsiyet bir hayvanın biyolojik devresinde zorunlu bir durum değildir; cinsiyetin buradaki belirliliği, tesadüfi dış şartlara bağlıdır.» diye yazmaktadır. (Burada cinsiyet olaylarının bireyin iradesi dışın-

daki dış şartlara bağlı olarak meydana çıktığı anlatılmak isteniyor. Çeviren.)

Muhakkak ki cinsiyet ırsi gençleşme-
re uygun bir zemin hazırlamakta bir sürü
hayat sonucu meydana gelen birikintilerin
atılmasına yardım etmektedir. Cinsiyetin
avantajlarından biri budur. Fakat cinsiye-
tin sebebiğin bu olduğunu söylememize izin
veren hiç bir şey yoktur.

AŞK?

AYRILMIŞ OLANI BİRLEŞTİRMEK YOLUNDA BİR GAYRET.

Paramecyumları birleştirmeğe sevk
eden kuvvet çoğalma iç güdüsü değilse
cinslerin birbirlerine karşı olan cazibeleri
de değildir. Erselik olan bu mikroskopik
tek hücrellerin (infusoirs) birleşmelerin-
den, taraflardan her birinin birbirinden
tamamen ayrı olduğu ve aynı zamanda er-
kek ve dişi rolü oynadıkları görülmür. Şu
halde esasen mevcut olmayan cinsel bir
ayrılmanın telâfisi veya önceden yok ol-
mamış bulunan bir çift cinsliliğin (erselik-
liğin) yeniden biçimlenmesi söz konusu
değildir. Bizi burada kendini kabule zorla-
yan şey aşk olayının cinsiyet clayndan
önce geldiğidir.

Bir defa daha söyleyelim ki, cinselleş-
me hayatın ikili kutuplaşmalarından an-
cak biridir; bu da bizi cinsel birleşmeyi
ikilğin telâfisi ve birliğin yeniden teşkili
tarzlarından biri olarak düşünmeğe sevk
eder.

Paramecyumların birleşmesini bu ka-
dar ünlü yapan işte çıkardığımız bu man-
tuksal sonuçtur. Bu birleşme bize aşkın ne
çoğalma içgüdüsüyle ne de cinsiyetle ka-
rıştırmayacağı ve cinsel cazibenin çok
daha geniş başka bir şeyin modalitelerin-
den, her çeşit farklılaşma, bireyleşmeden
kurtulup kaybedilmiş bir bütünlüğü yeni-
den kazanma içgüdüsünün şekillerinden bi-
ri olduğunu göstermektedir.

Fakat bu tarz, bu modalite —tek ol-
mamakla beraber— çifte has. aşk vasıta-
sıyla ilkel varlık tarzlarını yeniden cins-
lere kazandıracak açık bir yoldur.

Tekâmülün öbür ucunda insansı aşk
dikilmektedir. Kadın ve erkeğin sevişme-
si üzerine derince düşüncecek olursak, bir

acayıplığı görmezlikten gelemeyiz. Bu
sevgi daima bir dölleme süreci olarak ta-
rif edildiği halde birleşmelerin çoğunda
döllemeden kaçınılmaktadır. Böyle birleş-
meleri mânâdan yoksun mu saymalıyız?
Bu büyük bir hata olur. Bu tarz birleşme-
ler —istisna olsa bile— daha derin bir
anlam taşımaktadır ki, Bu Ruhsal bir il-
hamın bedensel bir döllemenin yerini al-
dığı zaman olur. (*) Böyle birleşmeleri an-
lamak ve yorumlamak için, hareketin gam-
met'lerin birleşmesini kıyas kabul etmeye-
cek kadar aştığını gözden uzak tutmaya-
rak döllemeden kaçınıldığı zaman bile
aşkı davranışların model ve anahtarı ola-
rak kalan biyolojik ve hattâ hücrenel şe-
maya yeri dönmek gereklidir.

DÖLLENMENİN BİR ŞEMASI.

Bu biyolojik şemayı herkes bilir. Bu
bir dölleme şemasıdır. Dişi hücrenin en
kuvvetli erkek hücre tarafından gerçek
bir taarruza uğrayışla ve bu zorlamayı
müteakip sperma hayvancığının genetik
materyalinin (cinsel yükünün) dişi hücre-
ye aktarılmasıyla meydana geldiğini hat-
ırlatalım. Erkek hücrenin rolü böylece ta-
mamlanmış olur. Bunun zıddına dişi hücre
için, uzun ve başdöndürücü bir faaliyet
başlamıştır. Cinslerin cinsiyet hakkındaki
anlayışlarında da bu farkın ortaya çıkışı
çok ilgi çekicidir.

Kadının rahmi meyvanın yuvalanması
ve olgunlaşmasını hazırlamış olduğu kadar
İmajinasyonu da döllemeye ve alınan ma-
teryali önemli bir şekilde geliştirmeğe ha-
zırlamıştır. Bu uygunluğu temin eden hor-
monlardır. Zira bu salgılar kadının ruhsal
durumunu durgunluğa (yuvaya bağlılığa),
gebelliğe hazırlamaktadır. Her cinste aşkın
ve arzunun biçimini (erselik tabiatlarını
gözden uzak bulundurmaksızın) belirleyen
hormonlardır. Bunlar erkekde göçebellik,
zapt etme, saldırganlık ve hatta sadizm'i;

(*) Eski olan bu tema, Eflâtun (Ziya-
fet) ve C. G. Jung tarafından tamamen
yenilenmiştir.

(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

kadında dayanıklılık, pasiflik, itaat ve hatâ mezozizm'i (acidan zevk alma sapkınlığını) geliştirir. Cinsiyet duygusunun sabırlı gelişmelerini olduğu gibi aşk ihtiraslarının uzun süren olgunlaşmasını hazırlayan da dişi hormonlardır. Çiftleşmenin çeşitli düzeylerde gerçekleştiğini bize hormonlar yeter derecede vermektedir. (Yani hem biyolojik, hem de psikolojik olarak.) Bu decelenme muhtelif kuvvetleri ihtiva eder. Kendiliğinden döllenen, hallerin, muhayyilenin, ruhun döllenmesine kadar... En ilkel cinsel kızımdan en ince davranış çeşitlerine kadar. Kör arzudan aşkın birleştirici faaliyetinin en mükemmel şuurlanışına kadar...

CİNSEL SAPKINLIKLAR DOĞAL MIDIR?

Her an cinsel davranışlar biyolojik şeymayı yansıtmaktadırlar. Erkek hücrenin malzemesini aktarıcı, dişi hücreye varan hücre, dişi hücrenin bunu alış, ilkinin teşebbüsü, ikincisinin uğradığı zorlama, bütün bunlar, erkek ve kadının normal davranışların yansıtmakta, birinin hakim, çok dişil ve donjuancasına, öteklinin tek kadın-

lığa, sadakata, inhisarcılığa eğilimlerini göstermektedir. Fakat anormal davranışları daha az hayret verici değildir. Cinsel mekanizmanın iç gelişmesi ve zıtların sentezi olarak ortaya çıkan esas sebebi çok şeyler aydınlatır durumdadır. Öyle görünüyor ki beşerî sapkınlıkların çoğunun, hattâ hepsinin, şaşırtıcı hayvansal aşkın evriminde modelleri mevcuttur. Hayvan davranışlarıyla insan davranışları arasında devamlılık arzeden bir çözüm şekli yoktur. Şu hale göre, hayvanların aşkla ilgili davranışlarını vasıflandıran şey nedir? Cinsiyet aynı zamanda büyülenme ve dehşettir. Bir cazibe aynı zamanda bir zıtlık meydana getirir. Bir çok romanlarda olduğu gibi aynı tezatlarla burada da rastlarız. Teshir merasimlerinin yanında (gösterişli yürüyüşler, aşk oyunları, renklendirici deri altı salgıları vasıtasıyla ilgi çekme, kokular yayma, şarkılar, çeşitli sesler v.s.) işkence çeşitlerinin de envainına rastlarız. Bütün bu şiddetli davranışların sebebi üzerinde düşünülmüş ve bunların tesir ve belki de amaçlarının cinsel şiddetli çoğaltmak sonucuna varılmıştır.

İPNOTİZMA MANYETİZMA VE TELKİN

Mevcudu kalmayan bu demirbaş eseri Cemiyet olarak güçlükle temin ettik. Okurlarımıza bir hizmet olarak sunduğumuz bu «el kitabını» 20 TL. fiyatla satmak zorunda kalmış bulunuyoruz. Az bulunur olması, çok talep karşısında eski fiyatını etkilemiştir.

ÖDEMELİ İSTEYİNİZ. P.K. 1157 — İSTANBUL.

Çevre Elektrığının Beyne Ulaşması veya Ulaşmaması

Dr. Gültekin CAYMAZ

Fizik Tedavi Uzmanı

Çevremizde sürekli olarak oluşan elektriksel faktörler yani güneşten, yıldızlardan, aydan ve uzaydan gelen elektromanyetik dalgalar, partikül ve mıknatıs kuvvetleri ve radyoaktif maddelerden çevreye yayılan radyasyonlar, insan eli ile oluşturulan çeşitli elektriksel ve manyetik enerji şekilleri vücudumuzu ve dolayısıyla beynimizi sürekli olarak etkilerler.

Bu elektriksel faktörlerin şiddeti, süresi ve dozu daima değişir. Şartlar sabit bile olsa insan, hayvan, böcek, bitki ve mikrop organizmalarının bu etkiye karşı tepkileri de günden güne değişebilir. Çünkü vücudun iç yapısı da tamamen elektriksel bir çalışma düzenine sahiptir ve beslenme şartlarındaki günlük değişmelerle vücuda giren elektrolitlerdeki farklılıklar veya hastalık, kazalar gibi vücutta apaçık değişiklikler doğuran faktörlerden dolayı vücudun kendi elektrik düzeni bozularak, vücudun elektriksel tepkisi farklı şekillerde ortaya çıkabilir. Bu değişiklikler, vücutta oluşan elektriksel uyarıların beyne düzenli olarak gelip gelmemesine veya normalin dışındaki yıllardan gelmesine yol açabilir. İşte insan veya hayvan beynini normal bir şekilde uyarılıp uyarılmaması o zaman çok ilginç sonuçlar verebilir. Bu çok ilginç ve insan, hayvan fizyolojisinde devrim yaratan sonuçlar Profesör Dr. DELGADO'nun «Physical Control of the Mind» isimli kitabında incelenmektedir. «Aklın Fiziksel Olarak Kontrolü» isimli bu kitapta A.B.D.

Yale Üniversitesi fizyoloji profesörü olan tıp doktoru José M. R. Delgado 25 yıldan beri yapmakta olduğu deneysel çalışmalardan bahsediyor. Aynı konuda yayınlanmış 246 kitap ve yapıt hakkında bilgi veriyor. Örneğin, diyor ki, beynin Septum Lucidum bölgesinin elektrikle uyarılması 30 saniyede uyku doğuruyor. Temporal lobda bir noktanın uyarılması ise konuşmayı derhal durduruyor. Bir başka bölgenin uyarılması ise bütün hareketlerin sanki donmuşçasına durmasına sebep oluyor. Elektrikle uyarma kesilince ise herşey olduğu yerden itibaren başlıyor ve normale geliyor. **Bütün bu olayların en ilginç tarafı, bizim 20 yıl önce tıp fakültelerinde öğrendiklerimize karşıt yönde olmasıdır.** 20 yıl önce inanıldığına göre uyku, şuurlu davranışlarımız sırasında beyindeki sınır hücrelerinin yorulması sonucu ortaya çıkan pasif bir olay idi. Yani beyin hücreleri artık çalışmayacak derecede yorulurlar ve onlardaki elektrik üretimi azalınca uyku hali ortaya çıkardı. Halbuki Delgado'nun deneylerinden anlaşılıyor ki gündüz vakti aktif bir şekilde hareket eden maymun beyindeki belirli bir gölgeye elektroda dışardan elektrik akımı verildikten 30 saniye sonra hayvan oturuyor, gözleri kapanyor, başı öne düşüyor, vücut büzülüyor ve tamamen normal bir uykuda imiş gibi uyuyor. Yani beynin diğer hücreleri normal bir şekilde çalışırken beynin özel bir bölgesinden elektrik

(Lütfen sayıyı çeviriniz.)

akımının geçmesi vücudu aktif olarak uyku haline sokuyor. Yani uyku, önceki düşüncede olduğu gibi normal hücrelerdeki elektrik akımının azalması sonucu ortaya çıkan pasif bir olay değil, fakat özel bir bölgeden aktif olarak elektrik akımının geçmesi sonucu ortaya çıkan aktif bir olaydır.

Bu gerçekten faydalanarak bazı hastaları elektrikle uyutma yolları aranmış ve dıştan kulak arkasına ve gözlere uygulanan 4 elektrodla hastalara 12-2000 frekanslı ve 10-15 voltluk doğru akım uygulayarak uyku tedavisi yapılmaya başlanmıştır. Bu tedavideki akımın etkisi direkt olarak beyin içindeki bir nokta üzerinde olmadığı için uyku hali aynı şekilde ve kesin olarak ortaya çıkmamaktadır. Ancak geceleyin uyumakta güçlük çeken hastalarda faydalı olmaktadır.

Teşhis ve tedavi amacı ile beynine elektrodlar yerleştirilmiş olan başka bir hastada. Temporal lob bölgesi elektrikle uyarılınca hasta konuşmasını aniden kesmişti. O sırada sayı saymakta idi ve elektrikle uyarma durur durmaz sayılara aynı yerden devam etti. Kendisine neden durduğu sorulunca bilmiyorum, dedi.

Beyindeki başka bir bölgenin kedide uyarılması anında hayvan dilini çıkarmış, yahyarak süt içiyordu. Uyarma anında dili dışarda olarak donup kaldı.

Merdiven çıkmakta olan bir kedi ise o anda yapılan elektrik uyarması sonucu olarak ayakları değişik basamaklarda iken donup kaldı. Uyarma kesilince ise hiç bir korku, şaşkınlık belirtisi göstermeden önceki kedi süt içmeye, ikinci kedi ise merdivenleri çıkmaya devam etti.

Bu olayların her üçünde de aktif olarak beyindeki bir çok hücre tarafından yürütülen hareketler, o hücrelerdeki hayat olayları ve aksiyon devam ederken yani o hücreler aktif bir durumda iken beynin başka bir bölgesine elektrik akımı verilince gene aktif bir şekilde durdurulmuştu. Böyle durumlar epilepsinin psikomotor etkivalen denen çeşitlerinde, bazı şizofrenik akıl hastalarında ve bazı felçlerde görülürler. Bizim eski düşüncelerimize göre bu

durumların sebebi gene, hareketleri sağlayan hücrelere kan gidememesi sonucu, o hücrelerdeki fonksiyon bozukluğudur. Halbuki bu deneylerden de anlaşıldığı gibi hareketi sağlayan hücreler normal olarak çalıştıkları sırada başka bir bölgenin uyarılması donma olayına veya felce sebep oluyor. Oradaki uyarmanın kesilmesi ile normal hareketlerin devamına izin veriyor. Bu durumda da felç veya donma olayı gene pasif bir olay değil, fakat aktif bir olay olmaktadır. Beynin yeni bir bölgesine elektrik akımı gitmeye başladığı için felç ortaya çıkmaktadır. Elektrik akımı geçen yerde kan dolaşımı arttığı için oradaki kan damarları genişlerler ve o bölgeye daha çok kan gider. Böyle bir hastaya biz damar açıcı ilaçlar verirsek acaba yeni açılan damarlar mı daha çok genişleyecektir, yoksa artık çalışmayan hücrelerin damarları mı daha çok genişleyecektir? Bu soru, düşünmeye değer bir sorudur. Bu sorunun cevabı her halde felcin üstünden geçen zamana göre değişmektedir. Felç üzerinden aylarca zaman geçmişse, damar genişletici ilaçların verilmesi artık felci düzeltmemektedir. Bunun muhtemelen sebebi şudur: Yeni çalışmaya başlayan beyin merkezinin damarları yeter derecede büyüyüp genişledikleri için, eskiden çalışan merkezlerin damarları ise iyice büzülüp köreltikleri için verilen ilaçlar yeniden açılan damarları daha çok genişletmektedir ve mevcut felç hali daha köklü bir hale gelmektedir. Buna karşılık felç olan kimselerde damar açıcı ilaçlar felci gideremedi faydalı oluyor. Bunun muhtemel sebebi ise şudur: Felce sebep olan beyin merkezinin damarları henüz az gelişmiş, az büyümüş olduğu için ve eskiden çalışan merkezlerin damarları ise henüz tamamen körelmediği için damar genişletici ilaçları etkisi, yeni açılmış olan küçük çaplı damarlar üzerinde fazla olamıyor. Buna karşılık önceden açık olup da körelmeye başlayan büyük çaplı damarlar, ilacın etkisi ile kolayca genişliyorlar ve felç yapan merkezin etkisini ortadan kaldırılabiliyorlar.

İnsan ve hayvanda felç yapan, hareketleri donmuşçasına durduran beyindeki

bu merkezler bazan neden aktif hale geçiyorlar? Bu merkezler genellikle neden çalışmıyorlar? Bunları çalışmaya zorlayan sebepler nelerdir? Bu soruların cevaplarını Prof. Delgado'nun kitabından çıkarmak mümkün oluyor.

Kitapta defalarca belirtildiği gibi **beynin normal çalışması**, ancak normal uyarıların çevreden vücuda ve beyne ulaşması ile mümkün olmaktadır. Yani çevreden ve beş duyu organından gelen elektrik uyarıları sürekli ve düzenli olarak normal yollardan beyne ulaştığı sürece beyin normal çalışır, akıl normal çalışır. Akıl ve beynin normal çalışması, vücudun diğer yerlerinden beyne gelen elektrik uyarılarının düzenli ve sürekli olmasına bağlıdır. Eğer bu elektrik uyarıları azalır, kesilirse veya anormal yollardan, ters yölerden gelirse, beyin normal çalışmaz, akıl normal çalışmaz. Akıl ve beyin, elektrik uyarıları ancak normal yollardan ve düzenli miktarlarda gelirse normal çalışır.

Uyarıların azalmasının veya kesilmesinin ne gibi etkileri olduğunu göstermek için çeşitli deneyler yapılmıştır. Bexton, Heron ve Scott tarafından düzenlenmiş sonuçları 1954 ve 1957 de yayınlanan deneylerde, üniversite öğrencisi olan genç ve sağlam kimseler özel olarak hazırlanmış odalara yalnız olarak koyulmuşlardır. Odalar sese karşı izale edilmiş, tek bir renk ile boyanmış ve homojen bir şekilde aydınlatılmıştır. Odada rahat bir yataktan başka dikkati çekecek hiç bir şey veya resim bırakılmamıştır ki göz değişik uyarılar alamasın. Temas duyusunu azaltmak için çoraplar sürekli olarak ayakta kalmış, eller daima eldiven içinde durmuştur. Yanlarında ders çalışmaları için kitapları olduğu halde öğrenciler düşüncelerini herhangi bir konu üzerinde bir kaç dakikadan fazla toplanmadıklarını hayretle görmüşlerdir. Ders çalışmalarının mümkün olmadığını anlamışlardır. Saatlerce sonra halüsinasyonlar başlamıştır. Yani olmayan şeyleri görmeye, işitmeye, başka birisinin yatağında kendileri ile beraber bulunduğunu, hareket ettiğini ve kendilerine dokunduğunu hissetmeye başlamışlardır. Bazıları ta-

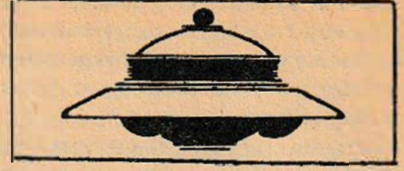
rih öncesi çağda yaşayan dinozorların ormanlarda dolaştığını, başkaları birçok sınıcabin peşpeşe ormandaki ağaçlara tırmandığını görmeye başlamıştır. Bazıları insanları bir konser müziğini veya bir koronun şarkısını duymuştur. Bu gözlemler önceleri kendilerini eğlendirdiği halde sonradan korkutmaya başlamıştır. Bir kısım deney bittikten sonraki bir kaç gün içinde sokakta yürürken bir hayalet göreceğini zannederek korku duymuştur.

Bu deneyin yapıldığı odanın sese karşı izole edildiklerini hatırlatmakta fayda vardır. Sese karşı izolasyon sağlayan maddeler aynı zamanda elektriğe karşı da izolasyon sağlarlar. Bu deneylerin dış çevreye karşı elektriksel olarak da izole edilmiş bulduklarını bilmek çok önemlidir. Çünkü normal bir insan veya hayvan, toprak veya akar su ile temasta bulunduğu sürece, vücutta beslenme, oksidasyon sırasında açığa çıkan elektronlardan bir kısmını toprağa boşaltır. Bu boşalmanın engellenmesi halinde vücutta bir takım elektriksel değişimler olur. Kanın elektrolit ve asidite dengesi değişir. Sese ve elektriğe karşı izolasyon sağlanan bu deneyde de her halde deneklerin vücudunda bu çeşit elektriksel değişiklikler olmuştur. Böylece vücut elektriği normalde boşalmadığı yerlerden boşalmaya çalışmış veya hiç boşalamamıştır. Sonunda da vücut ve beyindeki bazı yerlerde normaldekinden fazla bir elektrik akımı veya birikimi olarak halüsinasyonlar ortaya çıkmıştır. Nitekim beyindeki bazı bölgelerin elektrikle dışardan uyarılması yani o yerlere normalde bulunan daha fazla elektrik akımının verilmesi yukarıdaki deneyde tahsedilenlere benzer sonuçlar vermektedir.

Frontal ve Temporal lob bölgesindeki bazı yerlerin uyarılması halüsinasyonlar doğurmaktadır. Yani görünüşte mevcut olmayan bir şeyi şahıs görmekte, kokusunu duymakta, sesler veya müzik işitmekte, sevinç veya üzüntü halleri yaşamaktadır. Duyulan müzik veya konuşmalar önceden duyulan bir şey olabildiği gibi, önceden duyulmayan bir şey de olabilmektedir.

(Devamı sahife 32'de)

Uçan Daireler Nedir ? Neden Geliyorlar?

Kadri KARMA

(Gegen sayıdan devam)

Yazımızın buraya kadar olan kısmında başka gezegenlere ait uzay araçları olan uçan dairelerin ne olduklarından bahsetmiştik. Şimdi birazda baştaki ikinci husus üzerinde bildiklerimizi nakletmeye çalışacağız: **UÇAN DAİRELER NİÇİN GELİYORLAR?**

Öteki gezegen ve yıldızlarda mevcut yüksek medeniyetlere mensup insanlar dünyamıza çok eski devirlerden başlıca iki sebepten dolayı gelmektedirler:

1. İlim araştırmalarda bulunmak.

2. Kozmik tekâmülde dünya insanına yardım etmek.

Bunlardan birincisi, onları ilgilendiren bir husus. Biz burada, dünyanın bugünkü durumuyla yakın ilgisine inandığımız ikinci madde üzerinde daha fazla durmak istiyoruz. Çünkü uçan daire olaylarının tarihçesini incelediğimiz zamanda görüyoruz ki, dünyanın kaderiyle ilgili çok önemli olaylarda uzaylıların parmağı vardır. Evet, Fizik ve Matematik profesörü olan Rus bilgini Agrest'ın belirttiğine göre dünyamız ço keski zamanlarda, başka gezegenlerden gelen feza gemileri tarafından ziyaret edilmiştir. Jeolog ve Füze Uzmanı olarak bilinen Amerikalı Silas Newton bu konuda şunları söylemektedir: «Brezilya'da tutulan kayıtlara göre, uçan daireler 100 bin yıldan beri dünyamıza gelmektedirler. Benim kanaatıma göre, atom tehlikesiyle ilgili olarak bu uzaylılar birşeyler yapmaya karar vermiş durumdadırlar. İlk bomba Alamogor'da infilak ettirildiği zaman bundan yalnız bizim dünyamızdaki değil, gü-

neş sistemindeki diğer planetlerin magnetik alanları da etkilenmişti. Amaçlar: bize yardım etmek ve bu dünyayı daha iyi hale getirmektir. bizim başta dünyalarla işbirliği yapmamızı mümkün kılmağa çalışmaktadırlar. Onlar için elimden geleni yapabiliyorum. Kim ne derse desin, dört buutlu bir evrene doğru kaymaktayız.»

Evet, Silas Newton'un da belirttiği gibi uzaylılar yeni bir devrenin başlangıcıyla ilgili olarak dünya üzerindeki faaliyetlerini arttırmış bulunmaktadırlar. Samanyolu içinde dünyamız, güneş sistemi ile birlikte yeni bir galaktik devreye girmiş bulunmaktadır. Dünyamız 12 burçluk Zodiak kuşağı etrafında bir sene zarfında dönerken her sene 0,4 dakikalık bir gecikme yapar. (presesyon hareketi). Bu gecikme aşağı yukarı 26.000 sene sonra tam bir devir teşkil eder. Şimdiki halde, dünya Zodiak üzerinde Balık burcunu bitirmiş, Kova Burcunun sahasına girmiştir. Kova burcu fevkalâde büyük bir devrenin başını ve sonunu bize tayin etmiştir. Bu da bir patlama devresidir ki, dünyamız bütün kıymetleriyle, enerjisiyle, bu sosyal felsefi, ekonomik ve bilimsel alt-üst oluşa doğru değişmeyen ve şaşmayan bir intizamla ilerlemektedir. Mukaddes kitaplarda (Rabbın Günü), (Din Günü) ismi altında zikredilmiştir. Müslümanlıkta Hz. Muhammed'e «ahir zaman» yani «son zaman» peygamberi denilmesinin sebebi işte budur.

Şimdi bu konuyla ilgili olarak, ruhsal kaynaklardan edindiğimiz bilgileri okuyucularımıza nakletmeye çalışacağız:

«Başka yıldızlardan ve gezegenlerden

gelenleri iyi dinleyiniz. Onlar size, sizi ta-
nıtmaya gelmektedirler. Onlar sizin hayra-
nı olduğunuz tekniğin çok ilerisindedirler.»

«Onlar maddi beden içinde ruhsal bir
hayat sürdürmektedirler. Tanrı inancı ve
sevgisel hareketlerine hakimdir. Bütün bu
budutsuz kainatın bombos olduğunu zan-
netmek, ancak dünya insanlarına bas bir
fantezidir.»

«Gerek Samanyolumuz gerekse güneş
sistemimiz, dinnetice dünyamız yeni bir
galaktik devreye girmiş bulunmaktadır. Bu-
nun sonuçlarını peyderbey müşahade ede-
ceksiniz. Dünyamızda sevginin, kardeşliğin,
fedakârlığın, yardımlaşmanın, düzenin neşe
ve sevincin hakim olacağı devirler yaklaştı.
Dünya hiçbir zaman durmamış, dönmüş,
dönmüş ve güneş sistemi Samanyolu ile
birlikte daima gitmiş, daima daha yüksek
bilgi çevrelerine doğru hamle yapmıştır.
Galaksimizin kaderi budur. Tüm galaksiniz
yeni bir ortama girinştir. Bunun hayırlı
sonuçlarını sizler de müşahade edeceksin-
liz.»

.....Dünyanın magnetik kutuplarındaki kü-
çümsenemeyecek sapmayı ilim adamlarınız
gayet iyi bilmektedirler. Bilhassa son za-
manlarda şahit olduğumuz normal olma-
yan, çoğumuzun basit tabiat olayları ola-
rak nitelendirdiğimiz iklimdeki acıip deği-
şiklikler, yukarıda bahsedilen hususlarla il-
gili olsa gerek. Bu arada yine acıip şekil-
de gelişme gösteren toplum hareketlerine de
burada dikkatli çekmek yerinde olacaktır.
Bilgilerin nakline devam ediyoruz:

«Senin gibi yaratılan, senin gibi aynı
akla sahip olan diğer kütlelerdeki, geze-
genlerdeki varlıklar şükürlerle doludur da
sen niçin inkârı kendine meslek edlindin?
Onlar sana gelecekler. Senin şimdi bir hiç
olduğunu sana gösterecekler. Tâ ki sen
kendini bulasın. Kendini tanıyasın. Bir hiç
olduğunu, bir hiç olmakta asırlarca sürük-
lendiğini anlayasın diye Cenabı Hak onları
sana gönderiyor. Gelecekler, geliyorlar. Her
gün her saat her an, fakat görmüyorsunuz,
göremiyorsunuz, göremeyeceksiniz. Onlar
sizi smiyorlar. Belki anlarlar, anlarlar da,
akılların başlarına toplarlar diye..»

«Nükleer enerjili çocuk oyuncacı nu

zannettiniz? Bir bebeğin oyuncakla oyna-
yışı gibi, onunla oynanabileceği zehabında
mısmız? Japonya'ya savurduğunuz felaket
rüzgârı, atom zehiri sizi ülkütmedi mi?
Hâlâ mı anlamıyorsunuz? Hâlâ uçan dal-
releri inkâra yelteniyor, bu inkârımızda ısr-
rar mı ediyorsunuz? Bunun ne olduğu ya-
kında size gösterilecektir. Gösterilecek ama
görmek acaba sizlere nasib olacak mı?
Uyanın ey gafiller. İnkâr ettikleriniz her-
gün sizlerin tepesinde, sizleri tarassut et-
mekte. Haktan gelen emir onları bekle-
tiyor. İkaz için söylüyorum. Vakti gelme-
di mi sanırsınız. Yakındır. İşaret bekliyor-
lar. Onlar mahvetmeyecekler. Onlar muzır-
ları temizleyecekler.

«Daha önce de birçok dünya insanı
Ay'a, Merih'e, Zühale'e, Zühre'ye, Müster'i,
Üranüs, Neptün, Plüto, Merkür ve henüz
keşfedemediğiniz üç gezegene gitmişlerdir.
Tekrar dünyaya dönmüşlerdir. Fakat sus-
maktadırlar. Çünkü şimdi kimse onları an-
layacak ruhi seviyede değildir. Zamansız
bilgi, zarar hattâ felaket getirebilir. Za-
manla herşey anlaşılacaktır.»

Burada bir hususu aydınlatmak istiyor-
uz: Güneş sistemimizde 12 gezegen vardır.
Fakat bunların henüz onu keşfedilmiş-
tir. Diğer üçünün de yakın zamanda keşfe-
dileceği bildirilmektedir. Çünkü bizim gü-
neşimizin normal gravitasyon (çekim) kuv-
vetine göre ancak 12 gezegene bugünkü
normal statüsünü devam ettireceği bildiril-
mektedir. Bugün okullarımızda, eskiden
«Atom parçalanamaz.» dendiği gibi, şimdi
de güneş etrafında sadece dokuz gezegen
vardır ve bunlarda hayat yoktur, demek-
teyiz. Bundan elli sene önce yetersizliği
Einstein tarafından ispatlanmış olan yer-
çekim kanununu hâlâ kitaplarımızdan kal-
dıramadık, ve genç kafalara doğru bilgi
olarak öğretmeye çalışıyoruz.

Edindiğimiz bilgilere göre atalarımızın
çoğu dünyaya başka planetlerden gelmiş-
lerdir. Bilhassa büyük yol göstericiler. Za-
ten uzaylılar bizi çok eskiden beri gözet-
lemekte ve tekamülümüzde bize yardım et-
mektedirler. 1945'te atom bombasıyla ilgi-
li gelişmelere bakarak uzaylılar bu tek-

(Devamı sayfa 37'de)

Kalp hastası Bruno Wenske'nin T. Agpaoa tarafından tedavisi yapılıyor. Resim, Dr. Sigrun Seuteman tarafından çekilmiştir.

Alman doktorlarından Bayan Sigrun Seuteman, kendi hastalarından birçoklarının Filipinli şifacı Tony Agpaoa tarafından gözleri önünde tedavi edildiğini Psychic News gazetesine verdiği bir beyanatta belirtmiştir. Hattâ kendisinin bir rahatsızlığını da T. Agpaoa'nın giderdiğini söylemiştir. 28 yaşındaki Dr. S. Seuteman'ın kalp rahatsızlığını, şifacı medyum, sol elini kalbinin üzerine koymak suretiyle gidermiştir. Bu konuyla ilgili olarak Bayan Doktor şunları sözlere ilâve etmiştir: «Bunu yaparken kocam yanımda bulunuyordu. Ve o kadar korkmuştu ki heyecandan yere çökülverdi». Tedavi bittiği zaman kendimi çok iyi

hissetmiştim ve hiçbir acı duymamış olduğumu da belirtmeliyim. Tedaviden önce, eğer başarılı olursa bunu dünyaya duyuracağım, diye kend kendime söz vermiştim...» Kalp, atar damarlarından birisiyle ilgili olan bu tedavi, doktorun belirttiğine göre, normal medikal yollardan yapılsaydı epeyce zaman alırdı.

Dr. Sigrun Seutemann, bunları basına açıkladığı zaman Filipinlere yaptığı dördüncü gezisinden henüz dönmüştü. Ve en son gidişinde beraberinde Filipinle medikal yollardan tedavi mümkün olmayan 52 hasta götürmüştür. Bunların hepsi Almanya'da tedavileri mümkün olmayan Avrupalı hastalardı. «Bu

hastaları Tony'e götürmüştük, çünkü doktorlar onları terketmişlerdi. Götürdüğümüz hastalardan çoğu vatanlarına tedavi edilmemiş olarak, dönmüşler, diğerleri de tedavilerine devam edilmek üzere Filipinler'de kalmışlardır. Benim gibi, her hastadan derhal sonuç alınmamaktadır.» demiştir.

Dr. Sigrun, T. Agpaoa'nın celselerine iştirak etmiş ve 1.498 operasyon izlemiştir. Ayrıca fotoğraflar da çekilmiştir. «O'nun bir dâhi olduğuna eminim. Fakat ülkemde daha fazla birşey söyleyemem. Bu şekilde Almanya, Fransa ya da İsviçre'de çalışamaz.» Bu konuda, medikal bir rapor yayınlamazdım. Zira bana gülerlerdi. Batı Almanya'lı

bbın Tedavi Edemediklerini ruhsal Şifacılar İyileştiriyor!..

ağır kalp hastalarımızdan Bruno Wenske ve benzer altısının tedavisi tam bir başarı idi. Kalan 30 hasta şikâyetlerinin büyük bir kısmından kurtulmuş, diğerleri de tedavilerine devam edilmek üzere orada kalmıştır. «Operasyonlardan bazıları doktorun kaldığı otel odasında yapılmıştır. «Bu nedenle Tony tedaviye başlamadan evvel, hastanın ön muayenesini yapabilmek imkânı elde edebilmiştir.»

Dr. Sigrun, Batı Almanya'daki meslektaşları-

nın, Tony Agpaoa'nın çalışmalarını yediklerini çok iyi bilmektedir. «Benim ülkeyimde 'astral beden' den bahsedemeyiz. Tony'nin yaptığı operasyonlar kansız olduklarından ve hasta herhangi bir acı da duymadığından, bir bakıma 'cerrahlık' sayılamaz. Bu çeşit operasyonları Himalayalar'da da görmenin mümkün olduğunu bana bir arkadaşım anlatmıştır. Kendisi orada birkaçına şahit olmuştum. Bazı hastalarda ruhsal şifa daha çabuk kendini göstermektedir. Bazılarında ise hastanın

buna tepkisi ağır oluyor. Bu, hastanın ruhsal ya da mantal durumuyla ilgili bir husus... Böyle hastalarımızdan bir tanesi, Tony'e gitmiş - gelmiş de rahatsızlığında hiçbir değişiklik olmamıştır. Bu hastayı Fillipinlere ikinci gidişimde Tony'e anlattığım zaman, «Ülkenize döndüğünüz zaman o hastayı arayın, göreceksiniz ki rahatsızlığı geçmiştir» dedi. «Gerçekte Almanya'ya döndüğümde gidip kendisini aradım ve iyi buldum.» (Psychic News'dan)

Göz Çukurlarında Beliren Gözler

Göz çukurları hoş olarak doğan çocuğun, şifacı medyom George Louis Pasteur tarafından yapılan tedavisinin hikâyesi ilk olarak FATE dergisinde yayınlanmıştı. Brad Steiger tarafından 10 sayfalık bir makale halinde yayınlandığı zaman Pasteur 10.000 lerce mektup almıştı. Gelen mektuplar arasında doktor ve ilim adamları tarafından yazılanlar da vardı.

Söz konusu çocuk Keith J. ilk olarak Pasteur'e getirildiği zaman, O da böyle bir şifanın ya da tedavinin

imkân dahilinde olabileceğini pek düşünmemişti. Keith doğarken göz çukurlarında herhangi bir organik yapı bulunmuyordu. Bu durum çocuğun zihinsel ve duygusal fonksiyonlarını da etkilemişti. Steiger makalesinde «Bu vak'a modern tıbbın kapsamı dışında kalmaktadır.» demektedir. Birkaç tıbbi müdahale yapılmışsa da en ufak bir başarı elde edilememiştir.

Pasteur şifa için ilk olarak çocuğu karşısına aldığı zaman çocuğa ellerini bile sürememişti. Çocuğu sakin-

leştirinceye kadar aradan iki hafta geçmiş ve ondan sonra yavaş yavaş ellerini göz çukurları üzerine koyabilmişti. Haftalarca devam eden şifa celselerinden sonra gözler, göz çukurlarında belirmeye başladı. Bu hayret verici gelişme doktorlarca da izlenmiş ve kayıtlara alınmıştır.

George Louis Pasteur, 25 yıllık şifa hayatında hiçbir şeyin tabii kanunların dışında cereyan edemediğine ve edemeyeceğine inanmış bir medyomdur.

(Psychic News)

Ölüm Korkusunu Yenmek

P — Merhaba,

S — Merhaba efendim.

P — Sorularınız varsa, sorunuz.

S — Geçen celsede tafsilen bildirdiğiniz «ölüm korkusu» hakkında ilâve edecek birşey var mıdır?

P — Ölüm korkusunun, yanlış bir yetiştirilme sonucu meydana gelmiş olduğunu bildirmiştik. Bu, beşeri zaviyeden böyledir. Hangi türlü şartlara tabi iseniz, O şartların sonuçlarıyla karşılaşmak mukadderdir. Bu, bir bilgidir. İnsanın birbirini yetiştirmesi sırasında kendilerine öğretmiş oldukları hakikatlerin müktedir olduğu kudret nisbetinde, bir ruhi formasyon teşekkül eder.

Yani «ruhi formasyon'dan maksat bedene bağlı ruhi varlığın genel şuur kitesidir. Şuur kitlesindeki yapı elemanları, bu elemanların birbiriyle olan itisakı ve nisbetleri şuur kitlesinin fonksiyonu üzerinde çok önemli rol oynar. İşte sizin «terbiye» dediğiniz faaliyetin maksadı, şuur kitlesini hasıl eden elemanların en iyisinin seçilmesi demektir.

Su halde, şimdiki ve daha evvelki sözlerimizle istinaden diyebiliriz ki, ölüm korkusu şuur kitlesini meydana getiren elemanların vasfıyla çok yakından alakalıdır. Bu vasıflar muhtelif kanallardan kendilerine gelen müessiriyetler altında gelişir, yerleşir ve daha mükemmel bir hal alır. Bunların aksine varit olduğu zaman sadece ölüm korkusu değil, birçok korkular, birçok hatalı fonksiyonlar, zaafılar, süreçmeler, çöküntüler meydana gelebilir.

Ölüm korkusunu bertaraf etmenin, üç tekâmül seviyesine göre, üç hâl çaresi vardır: Tekâmül seviyesi müptedî, az gelişmiş olanlarda korku esas sâiktir. Bu korku, içgüdüsel bir korku olduğu, bir nevi miras yoluyla gelmiş bulunan bir korku olduğu, için önlenmesi, çare-i halli en zor olanıdır. Zira, bu iptidai korkunun temellerinde, varlığın kendi safhasına dahil, en kaba tecrübelerinin en derin izleri bulunur. Zira korku: heyecan ve duygu olarak, en iptidai bir şuur seviyesidir. Fakat onun ulaşmış olduğu mesafe, epey derin bir mesafedir. Fakat varlığın göstermiş olduğu tekâmül seviyeleri içerisinde, renk değiştirir. Şimdi iptidai varlığın, az gelişmiş varlığın korkusu ile, normal varlığın, orta derecede gelişmiş, meselâ sizlerin, korkunuz arasında fark vardır. Fakat heyecan ve duygu bakımından, her ne kadar ulvileşmiş olursa da olsun, yüceltilmiş olursa da olsun, kök ve yapı itibarıyla insan ırkının ilk iptidai tecrübelerinden kalan, izleri, içgüdüleri taşımaktasınız. Bir iptidai için ölüm korkusuna tutulmak, veya tutulmamak bir mesele değildir, çünkü o daima korku içerisinde. Buna sebep, kendisi ve ortamı hakkında yeteri kadar, mücadelesini sürdürebilecek kadar bilgiye sahip olamayışındandır. Demekki en iptidai safhada ölüm korkusunun bertaraf edilebilmesi için, kendisi ve muhit hakkında korkuyu bertaraf edecek nitelikte bir bilginin teşekkülü gerekiyor.

Orta seviyeli ruhi tekâmülü haliz bir varlığın ölüm korkusu, artık kendini ve

muhitini hiç bilmemekten değil, muhitinin ve kendinin iktisab etmiş olduğu kıymet ve ihtiraslardan, değerlerden yoksun olmak, ayrılmak endişesi, mahrumiyet duygusundan ileri gelir. Bu nitelendirmede önemli vazifeyi icra eden husus, varlığın herşey hakkında müdrik ve köklü bir bilgiye sahip olamayışdır. Yani değer vermiş olduğu sistemlerin izdüşüm olarak madde kainatında nereye isabet ettiği, hangi vasıfları intisab etmiş olduğunu bilemeyişindedir. Biriktirilmiş olan kıymetler, hangi perspektif içinde kıymettir.

İktisab edilmiş olan fikirler ve bilgiler, hangi buut içerisinde realiteyi, ya da hakikati, ifade etmişlerdir? Bunlara kesin cevabı veremeyeceği için korkar. Ölüm, yokluk mudur? Yoksa, gerçek varlığın başlangıcı mıdır? Bunu bilemediği için korkar. Hayatı yürütmek ve hayatı kazanmak şahsî emeğin, şahsî gücün, şahsî zekânın bir mahsulü müdür?

Yüksek seviyeli bir varlık için, ölüm korkusu, diğer kademelerdeki korkunun çok değişik bir safhasıdır. Her varlık bedenine olan bağlılığını haklı olarak sürdürmek ister. Bildiğiniz gibi beden, ruhl varlığın, maddî vasatlar içerisinde yapacağı tecrübenin ve geçireceği imtihanları için en iyi vasıttır. Bu vasıtanın sağlam, noksanz, ve sıhhatte olması gerekir. Bu bakımdan bedenın muhafazası ve bedenın mümkün olduğu kadar çok fazla istifade temin etmesine gayret gösterilir. Fakat bir yüksek seviyeli varlığın ölüm korkusu, kendi vicdanında teşekkül etmiş olan ağırlığın zülmetinden değil, kendi şuurunda tekâmül etmiş olan hizmet ve vazife bilgisinin tamamlanıp tamamlanmasından ileri gelir. Birincisinde ve ikincisinde, yani sahası dörtte üç oranında kendisine verilmişken üçüncü safhada irade serbestliği sahası, dörtte üç oranında kendisine verilmiş olan varlığın, elbetteki hareket serbestisi daha fazla, ve buna mukabil mes'ul olarak deruhte ettiği fiillerin neticelerine katlanmak ve onları takibetmek de gene ona aittir.

Bir yüksek kumandanın harb esnasında, cephe gerisinde ve karargahının içeri-

sinde mahfuz bulunan odasında harbi idare etmesi ve çektiği heyecan ve hatta duyduğu korku, cephenin ön saflarında silâh boğaltan varlığın duyduğu reel korkuya benzer mi? Elbet benzemez. Birinin, yani cephenin önünde olanın duyduğu korku, en reel olan cana-can korkusudur. Fakat kumandanın korkusu bütün bir ordunun ve omuzuna yüklenmiş olan bütün bir sorumluluğun hakkıyla ve tedbiriyle yerine getirilip, getirilememesinin endişeleriyle dolu bir korkudur. Orada hayatın bir önemi yok, aksiyonun bir önemi vardır. Bu da korkudur.

O halde bir müddetten beri mütalâa edilmesini istediğimiz «ölüm korkusu» nu mümkün olan derecede enine-boyuna mütalâasını yapmaya çalıştık. Ölüm korkusunu yenmenin: 1 — Kendisi ve muhiti hakkında bilginin artmasıyla, 2 — Tekâmül seviyesinin, birincideki şartın zarurî neticesi olarak, yükselmesi sonucu, varlığın ruh ve beden ilişkilerindeki seyyaliyetin ortaya çıkmasıyla, 3 — İkideki durumu zarurî bir neticesi olarak vicdan ve şuur kitlesindeki parlak müktesebatın artışı şuuruluğun, insanca sorumluluğun, su kabarcıkları gibi satha bol miktarda çıkmasıyla giderilebilir. Bunlar, hayatlar boyu geçirilmesi gerekli olacak tecrübe ve imtihanların bir sonucu olacaktır. Tamamen fiilî, tamamen tatbiki, bir bilgidir. Bu kadar.

Şimdi dinleyiniz: Bir varlık, madde kainatına intikâl ettiği zaman üç bilgisiyile intikâl eder. Üç bilgisinin ona kazandırmış olduğu yüksek hamule (veya siz buna potansiyel dersiniz), varlığın bu kaba âlem içerisindeki faaliyetinde en büyük yardımcıdır. Sizin en büyük yardımcınız, bizzat kendiniz, kendi yüksek benliğinizdir. Kendiniz ve kendi yüksek benliğiniz aynı şey değildir. «Kendiniz» den maksat, şu anda zamanınızı ve mekanınızı tayin eden idrakiniz ve şuurunuzla olan sizsiniz. «Yüksek benliğiniz» ise şu andaki zaman ve mekânın dışında müteal bir zaman ve mekânın süreçlerine tâbi olarak faaliyette bulunan bir varlıktır. O varlığın kudretli,

(Devamı sahife 33'de)

Parapsikolojide Uluslararası Bir Çalışma Metodu

M. TECELLİ

Metotsuz çalışmalarda muvaffakiye-
tin zayıf olduğu bilinen bir keyfiyettir. Çalı-
şmalarda tatbik edilecek usuller, işin ma-
hiyetine göre değişir. Bu usullerin heyeti
umumiyesi, bir mesaf sistemi meydana ge-
tirir, Metodoloji, bu çalışmalarda, peşin hü-
küm olmaksızın deneylerin verilerine göre
netice çıkarmağı öngörür. Elbetteki her
müessese, kuruluş gayesine uygun bir me-
tod takip edecektir. Faraza, parapsikoloji-
yi halka öğretmek gayesini giden bir ku-
rumun neşriyatı, didaktik metodu benim-
seyecektir. Fakat, araştırmalarda, kanun-
ları bulmalarda hangi metodlar takip edil-
melidir? Analitik, sentetik, dinamik, sta-
tik, ... İh... metodlardan hangilerinin da-
ha faydalı olacağı hakkında, Türkiye'deki
parapsikoloji veya spiritoloji neşriyatında
şümulü bir araştırma yapıldığına rastla-
yamıyoruz.

Bununla beraber, bazı memleketlerde,
bu konudaki düşünce ve tatbikat farkları,
yine yerli neşriyatımızdan anlaşılıyor. Ka-
litatif (Keyfi) ve kantitatif (Kemmi) çalı-
şma metodları bunların başında gelmek-
tedir.

Filhakika, Miss Jephson'un telestezi
çalışmalarında 250 süje ile yaptığı 6000 de-
neyden, normal ihtimallerin çok üstünde
netice alması, kantitatif (kemmi) çalışma
metodunun misâllerinden biridir.

Sürekli çalışmalarda, muvaffakiyet
yüzdesinin git gide azalması, Duke Üni-
versitesinden Prof. Rhine'i yeni bir ince-
lemeğe sevketmiş, ve uzun çalışmaların
monotonluğundan ileri gelen can sıkıcılı-
ğın, bu azalmağa sebep olduğu neticesine
varmıştır. Böylece Rhine'in Zener kartları

ile 10.000 den fazla tecrübe yapması, kan-
titatif çalışma misâllerinin başında gel-
mektedir. (1)

Burada teknik şöyle oluyor. Yukarki
misâllerde de görüldüğü üzere, pek çok sa-
yıda deney yapıyor. Bu deneylerden isa-
betli alınanların ve alınmayanların istatis-
tiki yapılarak, ihtimallerin ne kadar üye-
ründe muvaffak olunduğu tesbit ediliyor.

Bu metod ile çalışmadan sağlanacak
fayda aşikârdır. Ama Hindistan'da Djappur
Üniversitesi Parapsikoloji enstitüsü direk-
törü Prof. H. N. Benerjee, bununla yetinil-
memesi gerektiği düşüncesinde. Kantitatif
metoddan ziyade kalitatif metoda verilme-
si fikrindedir. «Kantitatif metod, paranor-
mal fenomenler için bol miktarda isbatla-
yıcı delil toplamıştır. Fakat bir işlem usu-
lünü ve fenomenlerin tabiatın izah edebi-
lecek kanunları keşfetmekte muvaffakiyet
gösterememiştir.» diyor (2). Bu sebeple
kalitatif metodu tavsiye ediyor. Bu meto-
du da, (paranormal fenomenleri kendi
tabii akışları içinde incelemek) diye tarif
ediyor. Prof. Benerjee, «Kalitatif metod,
çok daha iyi netice verecektir. Nitekim,
ümitsizlik içinde bulunan pek çok labora-
tuvar araştırmacısı da aynı sonuca varmak-
tadır.» diyor.

Prof. Benerjee'nin kantitatif metodu
reddetmediği açıkça görülmektedir. Nite-
kim, reenkarnasyon olayları üzerinde çalı-
şırken, 500 vakaya ait çeşitli dökümanları,
(Bir çoğu tahkik edilememiş olmasına rağmen)
birer delil olarak saklamaktadır. (3)

«Bir çok araştırmacılar kaliteye kıymet
veriyorlar.» derken de haklı görünüyor.
Bozzano'nun, Caslanti'nin, Crookes'in, De-

lanne, Denis, Durville, Geley, Flournoy, Haller, Kardec, Lhomme, Lombroso, Myre, Pauchard, Richet, Ruhselman, Tichner ve şimdi hemen akla gelmeyen pek çok araştırmacının çalışmaları büyük kıymet ifade etmektedir. Bugün, spiritizmaya ve parapsikolojiye dair bildiklerimizin pek çoğunu bu araştırmacılara borçluyuz. Bunlardan her birinin geniş deneyleri olmasına rağmen, bir tek konu üzerindeki çalışmalarının, istatistiksel netice verecek kadar bol olmadığı muhakkaktır.

Türkiye'de akademik çevrelerin henüz parapsikolojiye ittifak etmedikleri malum. Bu konuda çalışan bir iki derneğin mesallerinin neticelerine dair toplu halde neşriyat olmadığı için, hangi metoda bağlı bulunduklarını bilemiyoruz.

Ruh ve Madde Mecmuasının neşriyatına bakılınca, bu derginin, fikirlerini yayınladığı, Türkiye Metapsizik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği'nin, mahdut maddî imkânlar içinde bir enstitü laboratuvarı ciddiyeti ile çalışma gayreti içinde olduğu görülmektedir. Fakat bu çalışmaların kantitatif nitelikte olmadığı, gene Ruh ve Madde mecmuasının neşriyatından seziliyor.

Zaten başka türlü olması da mümkün görülmez. Çünkü; bilhassa sezisel medyumlarla çalışırken, medyomu yormamak endişesi başta gelir. Binaenaleyh celselerin pek sık yapılamaması mecburiyeti vardır. Medyumlarımız amatördürler. Hayatlarını kazanmak için günün yorgunluğundan sonra dinlenmeğe ihtiyaçları vardır. Hastalık vesaire gibi sebepler, senelik tatiller gibi zaruretler de hesaba katılınca, ortalama haftada bir defa celse yapılabilecektir. Celselerin sürelerine gelince; Otoriteler, bunu uzatmağa mütemayil değillerdir. Prof. Rhine'in ifade ettiği gibi, biteviyelğin verdiği bıkkınlık, verimi azaltmaktadır. E. Arıkdal, celselerin yarım saat, en fazla 45 dakika sürmesini tavsiye etmektedir. (4) Bu suretle bir medyomla bir senede 52 celse ve en çok 39 saat çalışma yapılmış olacaktır.

Bu kadarcık zamanda, medyumun irtibatının ciddiyetini tahkik, şuuraltı müda-

halesinin ekarte edilmesi, asistanların nötr kalmağa gayret etmelerine rağmen, düşüncelerinin vakit vakit medyoma intikali gibi faktörlerin olumsuz etkileri de hesaba katılınca, koca bir senede usulüne uygun çalışma bir kaç saate iner. Eğer, Bozzano'nun, «Spiritizma denilen şey % 98 spiritizma değildir.» sözüne itibar olunursa, faydalı zaman daha da azalır. Her halde, pek az elemanla ve kısa zamanda elde edilecek donelerle, istatistik yapılabilecek bir hadde erişmek şöyle dursun, yaklaşılmaması bile hayal olur.

Bir de, mantığımızın, muhakememizin, ve beş duyumuzun yardımlarına ilâveten, sezgi melekemizde parapsikolojji emrinde faydalı olabilmesi için kalitatif çalışmaya bir kere daha kıymet verilmesi lüzumunu düşünelim. Vakia, katı mantıkçılar, sezginin ilimde müsbet görev yapmıyacağını iddia ediyorlar. Bunun münakaşa edileceği yer bu sütunlar değildir. Şu kadar söyleyelim ki; sezgiye kıymet veren pozitif ilim adamları, realiteyi daha iyi görmüşlerdir. Meselâ büyük matematikçi Henri Poincaré, 1906 senesinde neşredilen «La Valeur de Science» isimli eserinin ilk bölümünü, ilimde sezginin lüzumunu anlatmağa hasretmiştir. Bu eserde: «İlmî meydana getirmek için kuru mantıktan başka sezgiye de ihtiyaç vardır. Mantık, ilme kat'iyet verir. Sezgi ise keşfeder.» demektedir.

Durum böyle olunca, hem kalitatif, hem kantitatif metodu bir arada kullanma yolunu bulmak gerekecektir. Bu ise pek kolay değildir. Geniş laboratuvarlarda, yüzlerce medyum veya süje ile yapılacak çalışmalarda, böyle karma bir metod kullanmak mümkündür. Fakat ilim âlemi, zengin laboratuvarlarını parapsikolojji emrine tahsis etmeğe henüz hazır değildir. Bu mevzu da bir şeyler yapmağa çalışan ilim müesses-

(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

(1) Dr. Recep Doksat. Parapsikolojji Sf. 804, 805.

(2) Ruh ve Madde Sy. 98, Sf. 19

(3) Ruh ve Madde Sy. 100, Sf. 19

(4) Ruh ve Madde Sy. 48, Cf. 16

selerinin adedi, parmaklarla sayılacak kadar azdır. Bunların tahsisatının da (Rusya'daki çalışmalar istisna edilirse) gıpta edilecek seviyede olmadığı, garp literatüründen İktibas olunan neşriyattan anlaşılacaktır. Bu suretle pek nadir şahsî gayretler (Alexander Cannon'un ekminezli çalışmaları gibi) her İki metodu mezcettirecek bir karakter arz etmektedir. Parapsikoloji sahasının genişliği karşısında, bu son derece kifayetsizdir.

Bu işde bir kâr göremeyen hususî sermayenin parapsikolojiye yatırım yapması beklenemez. Yeter miktarda medyom temin etme keyfiyetine gelince, bunun da gene bir finansmana ihtiyacı vardır. Ayrıca, kabiliyetleri bulmak, ve onları yetiştirmek için de geniş ölçüde faaliyet gerekmektedir.

O halde bu işe gönül vermiş olanların mesailerini birleştirmek bir tedbir olarak akla gelebilir. Hâlen 30-40 milyon kadar tahmin edilen metapsizizmi veya spiritizmayı sevenlerin bütün dünyaya yayılmış olmaları sebebi ile bunların güçlerini birleştirmek için ısrarlı çalışmalar gerekmektedir. Arjantin Parapsikoloji Enstitüsünün Zener kartları ile dünya çapında çalışmalara girişmesi iyi bir başlangıçtır. Fakat burada kalmamalıdır.

Bu işe daha ziyade milletlerarası teşekküllerin eğilmelerinde büyük fayda vardır. Parapsikoloji ile spiritizma arasında temelde bazı farklar olmakla beraber, tatbikatta mesailerini birleştirmeleri mümkün dür. Bu itibarla beynelmilel parapsikoloji ve spiritizma teşekkülleri pekâlâ güç birliği yapabilir.

Başlangıçta neşir organları ile bunun faydaları etrafa anlatıldıktan sonra, çalışma metodu plânlanmış olarak kongrelere getirilirse, bütün memleketlerin bu faaliyete iştiraki daha da kolaylaşmış olur.

Böyle bir çalışma sisteminin mekanizmasını açıklamadan önce, Ankara'da yapılan ufak çapta bir denemenin müsbet ve menfi neticelerini inceleyelim.

Evvelâ bütün paranormal fenomenler ve bunlarla ilgili bilgiler bir nasıfe tabi tutuldu. Parapsikoloji bölümünde Tischner'in tasnifi, ufak bir tadil ile esas alındı.

Böylece tasnifin tümü, ana bölümlerin tabloları ile beraber 102 konu oldu. Konulara Dewey'in onlu tasnif sistemine göre numara verildi. Bu suretle 102 rakamı, İlerde ihtiyaca göre artabilir.

Sonra Türkiye'deki bu konuya ait neşriyat okunarak fişlere geçirildi. Fişlere konu numarası verilerek sıraya dizilince, her konuya ait bilgiler bir araya gelmiş oldu.

Türkiye'deki neşriyatta, garp neşriyatından tercümelere de bulunduğundan, hayli geniş bir camianın kalitatif çalışmaları birleşecek, ve hesapca bundan kalitatif neticeler alınacak idi.

Ama tatbikat, umulan neticeyi maalesef pek az tahakkuk ettirdi. Çünkü verilen bilgiler yetersiz İdi. Fişe alınması bir değer ifade etmiyordu. Faraza bir olay şöyle anlatılıyor. «Kocamla kır gezintisinde İken karşımıza bir hayalet çıktı... İlh...» Hıkâyeyi anlatan kim? Mantal durumu nedir? Vaka hangi memlekette, hangi tarihte, takriben saat kaç sularında cereyan etti? Hiç malûmat yok. Araştırmacı bunu okurken ciddiye alamıyor. En iyi niyetle incelerken bile fantazmagorik bir fenomen düşünüyor. Binaenaleyh fişe almıyor. Veyahud diğer bir misâl:

«Celsede varlık şu tebliğ verdi...» Arkasından az çok kaliteli bir teblig okuyorsunuz. Burada medyomun şahsiyeti meçhul. İsim verilemiyorsa bile mantal ve moral durumunun bildirilmesi lâzım. Asistanların da aynı mahiyetteki durumlarının bilinmesi faydalı. Teblig, hangi yoldan verilmiştir? Otomatik mi? Direkt mi? Sözlü mü? Yazılı mı? Bütün bunlar bilinmeyince biraz mürekkep yalamış herhangi bir kimsenin söyleyebileceği söz seviyesinde olan tebliğin bir kıymeti kalmıyor.

Buna bir de, okuyucuda heyecan uyandırmak gayesi güden gazete röportajcılarının taktiği ve üslubu ile yazılmış yarı fantezik makâleler ilâve olununca, neşriyatın çok büyük kısmı işe yaramaz arasına giriyor.

Neticede 10-15 bin sahifelik neşriyat tasnif edilince, 2000 fişten ibaret fakir bir arşiv meydana geliyor.

Demekki dünya çapındaki çalışmalar

bir araya getirilip değerlendirilecek ise, evvelâ neğriyatın bir metoda bağlanması zaruridir. Bu usulün ne olacağı ayrı bir konu olarak ele alınabilir. İşte Milletlerarası toplantılarda ileri sürülecek ve delegelere empoze edilecek fikir evvelâ bu olmaktadır.

Burada bir fikir birliğine varılınca, spiritizma veya parapsikoloji araştırmaları için kurulmuş olan teşekküller, kendi çalışmalarını neğriyatını bu milletlerarası ka-

rara uyarak yaptıkları yakdırde, okuyucular için her yazı, araştırıcı bir kıymet ifade edecektir. Ve yine, aynı parapsikoloji ve spiritizma kurumları, kendisinin ve diğer müesseselerin neğriyatını yukarda arzolunan sistemlere göre tasnifini yapınca, hakikâten şaşırtıcı neticeler alınacaktır.

Böyle bir kampanya açmak için ilk teşebbüse gececek teşekkül, inanınız ki, parapsikoloji ve spiritizm âleminde hayırla ve hürmetle anılacaktır.

RUH ve MADDE Yayınları

CEMİYETİMİZ'DE SATILAN KİTAP VE NOTLAR :

İPNOTİZMA, MANYETİZMA, TELKİN : E. Arıkdal	20.— TL.
ŞUUR PROJeksiYONU : M. Kiraz	7,50 TL.
ZİHİNSEL TELKİN ve RUHSAL TEDAVİ	7.50 TL.
ALLAH (B. Ruhselman: Özet)	5.— TL.
METAPSİŞİK TERİMLER SÖZLÜĞÜ : E. Arıkdal	10.— TL.
METABİYOLOJİ : M. Bilge	20.— TL.
HÜCRE BİLİMİ: M. Bilge	13.— TL.
HERKES İÇİN MEDYOMLUK : J. Lhomme	7.50 TL.
RUHLAR KONUSUYOR : Afif Yesari	7.50 TL.
RADYESTEZİ . M. Barbanell (Teksir)	5.— TL.
SHANKYA VE YOGA : Özel Çalışma (Teksir)	5.— TL.
RUH VE MADDE CİTLERİ (1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 12) (12. cilt: 37.50 dir)	30.— TL.
HİND'DE İPNOTİZMA : İ. Brahmaçari (Teksir)	3.— TL.
RUHSAL KİŞİLİĞİ GELİŐTİRME YOLLARI (Teksir)	4.— TL.
MUKADDERAT VE İCABAT ÖZETİ (Teksir)	7.50 TL.
30 DERSTE RUHSAL GÜÇLERİ GELİŐTİRME TEKNİĞİ (Teksir)	8.— TL.
İLÂHLAR KOZMONOTLARMİYDİ? (2. Baskı)	7.50 TL.
MİSTİK TENEFFÜS VE KONSANTRASYON (Teksir)	5.— TL.

LÜTFEN ÖDEMELİ İŐTEYİNİZ

Adres : RUH ve MADDE DERGİSİ P.K. 1157 — İstanbul

Diğer kürelerde canlı problemi söz konusu edilince hemen oralarda, dünyamızdaki canlılığın şartları aranır: «Eğer diğer kürelerde de dünya şartları mevcutsa meselâ bazta; oksijen varsa, su varsa, daha önemlisi orası da dünya gibi soğumuşsa ve ısı derecesi normal canlıların yaşayabileceği ölçüler içinde ise... vs. pekâlâ oralarda da dünyadaki gibi canlılar ve hattâ insan bulunabilir.» Bu düşüncenin sonucu olarak da; «Merih'te su varmış» gibi haberler heyecanla karşılanmaktadır.

Halbuki Amerika'da, Okyanuslardan ikâmet olarak faydalanmak için büyük tecrübelerle başlanılmış bulunmaktadır. Teorinin esası şudur.

«Dünyada yaşayan canlı, dünyanın bü-

şanı balık mı olmuştur? Hiç de değil... Bu bir oksijen canlısı için oksijenin, (tedricen alıştırmak suretiyle) hiç de mutlak şart olmadığını gösterir. (Not: Tedrici alıştırmayı ihmal eden Yogi taklitçileri ölmüşlerdir.) Yeni projeye göre okyanus altında yaşayacak insanlar (fok gibi) tek ortama değil, iki ortama (hem deniz hem de kara) intibak edebilecek şekilde ekzersize tâbi tutulmaktadır. Yâni şahıs karada yaşadığı gibi denizde de yaşayabilecektir. Ortam değişikliğine karar veren insanlar belki bir müddet (diğer kürelerden dünyamıza gelen uzay varlıklarının dünya atmosferine alışabilmek için bir müddet maske takıp sonra çıkartıkları gibi) o ortamın şartlarını taşıyıp sonra gine kendilerini normal hâle

Diğer Kürelerdeki Canlılık Problemi

EROL MUTLU

tün ortamlarında yaşamaya devam edebilir». Bunun izahı şöyledir: Denizde yaşayan balıklar ve memeliler (balina vs. gibi) için deniz ortamı eskiden sanıldığı gibi bir mutlak şart (eski tâbirle, lâzım-ı gayri muferak) değildir. Yâni balık için su, onun yaşamasının artık tegâne lâzımı değildir. Eskiden şöyle denilirdi «Deniz balığa muhtaç değildir ama, balık denize muhtaçtır. Balık denizden çıkartılınca çırpınır ve ölür.» Halbuki yeni canlılık teorisi, canlılığı ortama bağlamaktadır. Su nasıl ortama göre buhar, sıvı ve buz şeklini alabiliyorsa bir canlı da (tedricen alıştırmak suretiyle) istenilen ortama alıştırılabilir. Bu, ya tabii olarak olur (Meselâ balinalar ve deniz kızları daha önceleri dünya ortasında yaşarken, deniz ortamına geçmişlerdir.) Veya egzersiz sureti ile olur. Amerika'da bu teorinin ışığında bir kara tavşanı «tedrici şekilde su ortamına intibak ettirilmiş; ve bir kavanoz içindeki tavşan tıpkı akvaryum balığı gibi yaşamasına devam etmektedir.» Şimdi ne olmuştur, kara tav-

getireceklerdir. Jül Cern: «Aya Seyahat» başta olmak üzere, birçok olabilecek önceden görmüştür. Fakat «Arzin Merkezine Seychat» ta ileri sürdüğü: «Arzin Merkezinde ayrı gaz ortamında yaşayan insanların yanına, Danimarka'daki bir kraterden girilmesi ve onlarla buluşulması...» henüz gerçekleşmemiş olmakla beraber, gerek Okyanuslardaki 10 bin metre derinlikte bile (her 30 m. de 1° sıcaklık artması'nın gerçekleşmesi) aşırı mağma hararetinin bağlamaması orada da (Yâni Arzin Merkezinde) pekâlâ, bir gaz ortamına intibak etmiş insanların bulunabileceğini mantıkî görebiliriz. Zâten gerek hint fakirlerinin ekzersizle, oksijensiz kalmanın ölüme sebep olmadığını göstermeleri, gerekse Rûfailerin şiş batırmaları, fırına grip (Allah aşkı ile yanan gönüllerini biraz serinletmek için) akkor halde çıktıkları halde ölmemeleri tedrici egzersiz ortam değişikliğinin anahtar olduğunu göstermektedir.

Demir akkor hâle getirilip su verilirse çelik hâline geldiği gibi, karetede görüldü-

ğü gibi, çelikleşme demire has bir özellik değildir. İnsan bütün vücudunu çelikleştirip uzay seyahatine kendi vücudu ile de çıkabilir. İşki niyet iyi olsun... Sâhip olunan kudretler; «Mu'da ve Atlantis'te» olduğu gibi insanlık aleyhine kullanılmasın... Eskiden görme olayının, beyinde görüntünün ters teşekkül etmesi sonucu olduğu sanılıyordu. Halbuki beyindeki ters görüntüyü düzelten gözlük takılınca önceleri bütün eşya tepetarlak görünmüş fakat bir süre sonra gene normal görüntü başlamıştır. Bu kere gözlük çıkarılıp etrafa çıplak gözle bakınca (yani beyinde ters görüntünün olduğu normal görüşte) eşya ters görünmüştür. Sonra düzelmiştir. (Bu deney görmenin de tıpkı canlılık gibi) bir ortama uyma olayı olduğunu, beyinde hayâlin ters teşekkül etmesinin görmenin yegâne şartı

olmadığını göstermiştir.

Şu halde diğer kürelerdeki canlılık problemi, dünyadaki canlılık şartlarının sınırlarını araştırmakla çözülebilir. «Canlılık yani bedenli oluş, her ortama uyabilen esneklik gösterir.» Bu sebepten insan deniz kızları gibi daimi olarak deniz ortamına geçebilir.

Uzaylı Varlıkların ara istasyon olarak Ay'da (kreterlerden girilen muazzam şehirlerde) çalışan dünyadan gitmiş insanlar gibi, oranın ortamına da intibak edebilir. Bu şartlar altında diğer kürelerde canlı var mı? problemi yerine, acaba oralardaki ortam bizim buradaki ortamdaki vaz geçecek kadar câzip midir? Sorusu belirir. Bu sorunun cevabı evetse, ora ortamının yerlileri ile pekâlâ dostça kaynaşabilir...

Genel Anlamda Sevmek

(Sahife 5'den devam)

madan daha ileridende belirginleştirebiliriz.

Sevgisini akıyla büyütme durumunda olan insanın bile, vicdan sesinden nasibi yoksa, gayreti boşunadır.

Hissî seviyedeki çoğunluğu teşkil ettiğimiz biz dünya insanları, ince nefsanîyetimizden öteye geçemediğimiz müddetçe, mutluluğumuzu, dünyadaki aklımıza değil (hele hissimize hiç değil), kaderlerimizle borçluyuz; karmalarımıza borçluyuz. Keza ıstıraplarımızı da...

Bu, ne demektir?

Diyeğim ki, geçmiş yaşantılarımızdan ötürü, bu defa ki yaşantımızda uygulamayı kabullendiğimiz hayat plânımızın müsabet ve menfi yönlerinden biriyle karşılaşmıştık. Menfiyi yenecek, müsbeti başaracak durumda dünyaya enkarne edildiğimiz muhakkak. Menfileri yener, müsbetleri başarır; şüphesiz ki kazancımız iki misli olur...

Dar şuur seviyesinde kalmış; ruhundan habersiz; maddeden gayrisini tanımayan insan; otomatizma kazançlarından üstün başarılar görebilmek mümkün olmaz. Bu da, bu hayatında yapması gere-

ken şuur tâlimi değildir elbet.

İşte bencillik seviyesinde kalan sevgilerin, hele akıldan da yoksun bulunuşları ile, duyan ve duyulan için birer felâket, birer rezalet olabilmeleri; dar şuurun aşılması; akıl edebilecek bilgilerden, tâlimlerden, bilhassa ruhsal eğitimden uzak kalmış eksikliklerinden dolayıdır.

Canîsî de, rezillî de bu seviyeden çıkar...

İnsan, aşlında tasarladığını sever.

Bu tasarı, dar şuurunun içindeki kısır, maddelere bürünmüş bir tasarı da olabilir. Dar şuurunu aşan, ruhundaki tasavvurlara ulaşan, —psikolojinin diliyle şuur altı, bizim dilimizle şuur üstü hâliyle— bir yüce tasarı da olabilir.

Her ikisine de yön verebilecek husus, muhakkak ki ferdin, akli ve vicdanî kapasitesidir.

Akıllarıyla sevip, vicdanlarıyla bu sevgilerini besleyebilmek kudretini gösterebilselerdi insanlar, duydukları ve bir ömür boyu yaşayabildikleri sevgi; bir sevgiliye, bir eşe, bir oğula, bir kıza duyulan sevgiler olarak kalamaz; evrenselleşip, fertlerin bütün benliklerini sararak, bütün yaratılan her şeyi kapsar ve yüceliğe ulaşır.

Başkalarının Düşüncelerini Okuyanlar

★ Norman ve Madelyn Carlise, Coronet, Amerika ★

İnsan zihninin zaman ve mekânı hiçe sayarak bilmemesi gereken şeylere vakıf çıkmasını mümkün kılan esrarençiz kuvvet : telepatinin esrarı.

LAURA Edmunds'un başına gelenleri izah edebilirsiniz, kâinatın en esrarençiz sırlarından birini aydınlatmış olursunuz.

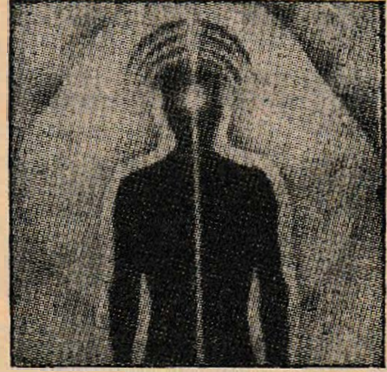
25 yaşlarında güzel bir genç kadın olan Laura, bir gün evinde ailesiyle otururken, Evangelides adlı bir Yunanlı çıka gelerek babasıyla görüşmek istemişti.

Adam odaya girince, Laura ona baka kalmış, sonra birdenbire, ilk defa olarak gördüğü bu adamlar, hiç bilmediği bir lisan olan Rumca konuşmağa başlayarak herkesi şaşırtmıştı.

Misafir evvelâ memnun olmuş, fakat Laura konuşamağa devam edince ağlamağa başlamıştı. Genç kız ona, binlerce kilometre uzakta, Yunanistan'da olan oğlunun öldüğünü haber vermişti.

Sonradan bu haberin doğru olduğu tesbit edilmiştir. Fakat Laura bunu nereden biliyordu? Sonra da zavallı babaya bu haberi, bilmediği bir lisanla vermek kabiliyetini nasıl olup ta elde etmişti? Üstelik medyumlukla alâkası yoktu. Hayatında ilk defa olarak başına böyle bir iş geliyordu.

Bu kızın zihninin; zaman, mesafe ve beyninin hudutlarını aşmasını mümkün kılan esrarençiz kuvvet nedir? Fen bu suall kat'î olarak cevaplandırılmamakla beraber, Harvard, Duke ve Oxford üniversitelerinde yapılan keşifler, telepatinin esrarençiz dünyasını aydınlatabilecek mahiyettedir.

Hattâ ilim adamları, telepatinin, insan zihninin, kullanmasını unuttuğu bir kudretli olduğunu söyleyecek derecede ileri gitmektedirler.

Bazı ilim adamları, telepatinin yalnız insanlara münhasır olmayıp hayvanlara kadar uzandığını bile iddia etmektedirler. Onlarca, ışın en hayret verici tarafı, telepatinin zihne, maddeyi mağlûp etmek kabiliyetini vermesidir.

Geçenlerde İngiltere'de, meşhur biyolog A. C. Hardy, yeryüzündeki canlıları tekâmül edebilmelerini mümkün kılan amilin belki de telepatî olduğunu söyleyerek ilim dünyasını hayrete düşürmüştür.

Hayvanların ilerlemelere ayak uydurabilmeleri öteden beri ilim adamlarını şaşırtmaktadır. Prof. Hardy'ye bakılırsa, herhangi bir hayvan, bir şey yapmanın daha iyi bir yolunu bulduğu vakit, bilgisi, telepatî vasıtasıyla, aynı cinsin diğer fertlerine de malûm olmaktadır.

Meselâ, umumiyetle ağaç kabuklarının yüzündeki böcekleri yiyen bir kuş, gagasıyla kabuğu oymak suretiyle daha fazla bö-

cek bulabileceğini keşfederse, telepati vasıtasıyla bu marifeti diğer kuşlara da öğretebilir.

İngiltere'nin şişe açan kuşları da belki telepati sayesinde bu kabiliyeti edinmişlerdir. 03 sene evvel, birkaç baştankara, eşiklere bırakılan süt şişelerinin tıplarını çıkarıp sütü içebileceklerini keşfetmişlerdi. Şimdi İngiltere'nin değişik yerlerindeki serçeler, sığırcıklar, ardıçlar ve karatauklar da bu marifeti öğrenmişlerdir. Fakat nasıl?

Hayvanlar arasında telepati mevcutsa, insanlarla hayvanlar arasında da niçin olmasın? Elberfeld atlarının marifeti, bu sonuncu ihtimalin doğruluğuna delil sayılmaktadır.

Asrın başlarında, Almanya'nın Elberfeld şehrinde, Karl Krall adında bir adamın, atlara, matematik problemleri hallettiği söyleniyordu. Atlarla anlaşabilmek için, Krall, bir nal vurma sistemi tekâmül ettirmişti. Bu sisteme göre, atlar onluklar için sol nallarını, birlikler için de sağ nallarını yere vuracaklardı. Meselâ, atlar 34 rakamını ifade etmek için, sol nallarıyla üç, sağ nallarıyla da dört kere yere vuruyorlardı. Kellmelerin ifade edilebilmesi için harfler numaralı karelerin içine yerleştirilmişti; atlar her kareyi, uygun sayıda ayak vuruşu ile işaret ediyorlardı. Aritmetik problemleri, tebeşirler kara tahta üzerine yazılıyor, at da yazılanları birkaç saniye tetkik ettikten sonra, nal vuruşlarıyla doğru cevabı veriyordu.

İşin içinde hile olmasına imkân yoktu. Bazan atlara muayyen bir problem sorulurken, sahipleri yanlarında bile bulunmuyordu. Şu halde atların ya birkaç saniye zarfında sayısız toplama, çıkarma, çarpma ve bölme yaptığına inanmak yahutta cevabı, telepati yoluyla, insanların zihninden kapıldığını kabul etmek lazımdı.

İptidai kabilleler üzerinde yapılan tetkikler, telepatinin tabiatla yaygın bir hâde bulunan, fakat medeni insanın kullanmasını unuttuğu bir kabiliyet olduğu görüşünü kuvvetlendirmektedir. Dr. T. B. Laubscher adlı bir ruhiyatçı, Güney Afrika'lı kabillelerden birinin sihrbazı olan Solomon

Daba'yı garip bir imtihandan geçirmişti.

Queenstown'dan Solomon'un kabilesine yaptığı bir seyahat esnasında, Dr. Laubscher, satın aldığı ufak bir cüzdani kahverengi bir kâğıda sararak karanlık bir köşeye gömmüştü. Üzerine de biri kahverengi, diğeri gri iki taş yerleştirmişti. Sonra da saatte 48 Km. hızla Solomon'un köyüne hareket etmişti.

Laubscher'in bir şey satın aldığından kimsenin haberi olmadığı gibi, bunu gömdüğünü gören de olmamıştı. Esasen haberlerinin, köye otomobilden daha çabuk ulaşabilmelerine imkân yoktu. Bununla beraber Solomon Daba, alışverişinin teferruatını tarif ettiği gibi, cüzdanın nerede gömülü olduğunu, hattâ üzerindeki taşların rengini bildi.

Tıbbî kayıtlar, normalden daha aşağı zekâda bazı kimselerin, hayret uyandırıcı telepati kabiliyetine sahip olabildiklerini gösteren vak'alarla doludur. Meselâ, 20 sene evvel ilim dünyasını hayrete düşüren İga K. adlı aptal Litvanyalı kızı ele aldım.

8 yaşındayken mektebe kabul edilen İga, ancak iki yaşında bir çocuk kadar konuşabiliyormuş. Bu itibarla bir gün İga'nın, mükemmelen kitap okuduğunu gören öğretmen şaşırıp kaldı. Fakat birkaç dakika sonra, küçük kız, eskisi kadar aptallaştı.

Bir müddet sonra çığına dönen öğretmen, bir doktora müracaat etti. Bir kitabın herhangi bir kısmını içinden okuduğu vakit, İga onun okuduklarını, kelimesi kelimesine tekrarlıyordu!

Riga Üniversitesi profesörlerinden Dr. Ferdinand von Neurieter, çok geçmeden çocuğun, bilinenlerden çok daha harikulâde kabiliyetlere sahip olduğunu keşfetti. Meselâ, annesi başka bir odada, İga'nın bilmediği lisanlar olan Fransızca, İngilizce, Almanca, hattâ Latince eserleri içinden okuduğu zaman, küçük kız onun okuduğu kısımları tekrarlıyordu, hattâ bilmediği kelimeleri hecelemeğe çalışan annesinin hatalarının, aynını yapıyordu.

Bazı yaralanma vak'alarını inceleyen

(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

ilim adamları, telepati kabiliyetinin, kullanılmağı bekleyen bir his olduğu neticesine varmışlardır. 1. Dünya Harbi esnasında, üç gün diri diri gömülü kalan Dr. Franz Polgar, kendine geldiği zaman başka kimselerin düşüncelerini okuyabildiğini keşfetmişti!

Dr. Polgar, 1936 da, bir takım testlere tâbi olarak ilim adamlarını şaşırtmıştı. Bu testlerin birinde, ilim adamları bir odada toplandı ve içlerinden biri, Polgar'ın ifa etmesini istediği bir emri içinden geçirdi. Polgar odaya girer girmez, muayyen bir dosyayı eline aldı. İlim adamları sesini çıkarmayınca, aynı dosyayı 5 kere alıp yerine koydu. Nihayet şaşkın şaşkın: «Bu dosyadan ayrılamıyorum» dedi. Bunun üzerine onu şaşırtmak için, aynı emrin tekrarlandığı izah olundu.

İlim adamları, insanlarda beş hissin, telepati kabiliyetinin yer etmesinden daha sonra tekâmül ettiği fikrindedirler. İnsanların belki de diğer hislerine fazla bağlı olduklarından, telepati kudretini kaybettiklerini ima etmektedirler. Tıp âlimleri, diğer hisler ile telepati arasında bir ilginin mevcudiyetini gösteren birçok vak'alarla karşılaşmışlardır.

Meselâ, Dr. Alexis Carrel, bir adamın, parmaklarıyla görebildiğine ilk önce inanamamıştı. Fakat adamı testlerden geçirince, onun gözlerini kullanmadan görebildiğini hayretle müşahede etti. Carrel odanın bir ucunda durup bir saatin kollarını oynattıktan sonra, ona arkası dönük duran adam, saatin gösterdiği zamanı doğru olarak söylemişti. Onun gözleriyle saati görabilmesine imkân yoktu. Ellerini de arkasında tuttuğundan, hile yapmış olması gayri kabildi.

Bugünlerde ilim adamlarının giriştikleri tecrübelerin, telepatinin içyüzünü meydana çıkarması büyük bir ihtimal dahilindedir.

İlim adamları, telepatinin alelade bir elektrik intişarı olmadığına emindirler. Esasen fizik kaidelerinin hiçbirine uymamaktadır. Bilinen bütün intişar tipleri, mesafe ile nisbetli olarak kuvvetlerini kaybetmektedirler. Halbuki aynı odada yahut

ayrı küt'alarda yaşayan insanlar arasındaki telepati vermektedir.

Telepati mevzuundaki tecrübeler, zihinlerde büsbütün esiarengiz bir sorunun yer etmesine yol açmıştır. Zihin, mesajlar aksettirmekten maada, maddeyi mağlûp eden fiziki bir kuvvet neşeredebilir mi? Eldeki deliller, bu mucizenin dahi var olduğunu göstermektedir.

İngiltere'de, Stella C. adlı bir hastabakıcının, istediği zaman uzaktaki eşyaları hareket ettirebildiği müşahede edilmiştir.

Bir vakitler, düşüncelerin boşlukta nakledilmesi yahut zihnin maddeye hâkim olması gibi fikirler, alayla karşılanırdı. Halbuki şimdi, eldeki delillerin birikmesi; ilmin, imkânsız addettiği bu hâdiselerin varlığını kabul etmesi neticesini doğurmuştur... Bugün, ilim adamları, zihnin hudutlarının nereye kadar uzandığını bilmediklerini itiraf etmekte beis görmemektedirler.

Çevre Elektriği

(Sahife 17'den devam)

Temporal loba sokulan bir elektrod her gün biraz daha derine sokularak elektrikle uyarılmıştır. Her gün eskiden yaşanmış değişik bir olay tekrar yaşanmış gibi hatırlanmıştır. Beynin iç kısımlarında bulunan Thalamus'un medial bölgesindeki bir noktanın veya lateral bölgesinin arkasındaki bir noktanın elektrikle uyarılması o şahısta bir korku hali ortaya çıkarmıştır. Öğrenci deneyinde de gençlerde bir korku hali doğduğunu hatırlayalım. Elektrikle uyarma sırasında deney, neden bilmiyorum, fakat kötü bir şeyin olacağından korkuyorum demıştır. Uyarma kesilince korku kaybolmuştur. Başka birisinde Globus Pallidus bölgesinin uyarılması üzerine şahısta bir üzüntü hali başlamıştır. Amygdala bölgesinin uyarılması üzerine şahıs saldırgan bir hale gelmiştir. Koşup kaçmak, yırtmak, vurup kırmak istemiştir. Uyarma kesilince ise eski haline gelmiştir. Başkaları Frontal lobun derinliklerindeki Septal bölgesinin uyarılması üzerine kendilerini sevinçli hissetmişler, gülmeye, şarkı söylemeye, başlamışlardır. Septumda başka

bir nokta uyarılınca bazısında cinsel temas yapmış gibi bir zevk duygusu uyanmıştır.

Bütün bu duyguların duyulması ve yaşantıların hatırlanması, beynin belli bölgelerinden fazla miktarda elektrik akımı geçmesi sonucu olmaktadır. Bu bölgelere elektrik akımının normal yollardan ve normal miktarlarda gelmesi insanı sağlam yapmaktadır. Normalde, çok miktarda elektrik akımı gelmeyen bazı yerlere, fazla miktarda elektrik akımının gelmesi ise epilepsi, felç gibi bazı ağır hastalıklara yol açmaktadır.

Beynin normal çalışması ve elektrik dengesi vücudun her bir noktasından düzenli olarak gelen uyarılara bağlı olduğu için, vücudun belli bazı bölgelerindeki hastalıklar, oralarından beyne düzenli elektrik uyarıları gelmesini önlerler ve beyin eskisi gibi çalışamaz. İşte çevrede bulunup da beyne düzenli uyarıların gitmesini engelleyen bu bölgelerin bulunup tedavi edilmesi o zaman önemli bir sorun olarak ortaya çıkar. Çevrede bulunup da beynin düzenli çalışmasını engelleyen bu bölgelerin tanınması ve tedavisi bugünkü tıbbın üzerinde durduğu önemli bir konudur. Akupunktur bilimi, çevredeki bu bölgeleri tedavi ede-

rek başka organlardaki hastalıkları gidermek için eskidenberi uygulanan bir tedavi şekli olduğu için bu gün artık batı dünyasında çok büyük bir dikkatle incelenmektedir.

Akupunktur tedavisi dolayısıyla bugün bütün dünya anlamaya başlamıştır ki vücudun çevresel bir noktaya takılan iğneye atmosferden, çevreden gelen elektrik dalgaları vücutta o kadar büyük değişiklikler yapabilmektedir ki hasta uyutulmaksızın, tamamen bilincine sahip iken ameliyat olabilmektedir. Bu ameliyat bir mide ameliyatı, bir kalp ameliyatı, bir akciğer ameliyatı ve hattâ bir beyin ameliyatı olabilmektedir.

Bütün bunlar gösteriyor ki vücudun çevresel bazı noktalarına dışardan verilen elektrik enerjileri öyle değişik şekilde beyni etkiliyor ki hasta hiç bir ağrı duymadan ve uyanık olarak en büyük ameliyatlara rahatça maruz kalabiliyor. Bu yeni bilgiler, insan vücudunun nasıl çalıştığı hakkında bizim eskiden öğrendiklerimizde henüz birçok ve büyük eksikler bulunduğunu gösterdiği için önemlidir. Biz, bu yeni bilgileri öğrenmek ve uygulamak konusunda hiç bir zaman çekingen davranmamalıyız.

TEBLİĞ

(Sahife 23'den devam)

Şu andaki beyin vasıtanızla anlaşılması güç olan bir kudrettir.

Demekki insan, «iki insandır». Birincisi «bedendeki siz», ikincisi, «bedende olmayan siz» ... Bir eldivenden farksız olan beden, içinde bulunan parmakların faaliyeti nisbetinde canlı gözükür. Fakat parmakların sahibi ise bedenden müstakildir. Sizin parmaklarınız beyin vasıtası ile hareket eder. Yani beden «yüksek varlığınız» vasıtasıyla kalmıdır. Amma siz «yüksek varlığınız» dan bi-haber, ve sadece eldiven olarak mevcut olduğunuzu bir icap olarak kabul etmişsinizdir.

Şu söylediklerimizi birçok yerde birçok kereler işittiniz ve okudunuz, amma hâlâ yüksek benliğiniz ile bedensel benliğiniz arasındaki tefriki yapamazsınız. Ve hiçbir zaman hatırıma yüksek benliğinizden istimdatta bulunmak gelmez. Ve size en büyük yardımcının yüksek benliğiniz olduğunu da bilmezsiniz. Yani siz, sizin dostunuzsunuz.

Çok sıkınlı bir havanız var. Celseyi tatil ediyoruz. Aynı mevzu haftaya devam edeceğiz. Bu mevzu, yeni bir görüşün girişi mahiyetindedir. Allahaismarladık.

— Allahaismarladık.

Terkedebilmek

- Dünya öyle bir arenadır ki, insana terkedebilmek gücünü sağlayan tertip ve vasıtalarla bezenmiştir... ●

Feridun TEPEKÖY

«Terk» ile «Feda» etmek arasında bir nüans var... Fedakârlıkta sanki, içten gelen bir özleyişle, insanı gerçek huzura ve mutluluğa götüren ruh olgunluğu yerine, adeta bir mecburiyet ve bu mecburiyeti sureta benimseyiş halinin buruk psikolojisi hakimdir. Terketmekte, daha ziyade güçlü bir insanın rahat ve serbest hareketleri ve gözü arkada bırakmayan bir umursamazlık halinin azmi, insanı etkisiz altında bulundurur.

Öyle sanıyorum ki terkedebilmek, fedakârlık etmekten daha güçlü bir davranış olsa gerektir. Zaten bu sebeple «terk» kelimesini seçmeyi, burada uygun buldum.

★

Çekinmeden iddia edebiliriz ki, bütün mutsuzluklarımız, ümitsizlik, bedbinlik ve hattâ bunalmışlarımız: terkedebilmek gücümüzün yeterliliği ile yakından ilgilidir. Hattâ diyebiliriz ki, bütün neş'emiz, huzûr ve saadetimiz de, gene aynı gücümüzün etkisi altında bulunmaktadır. Bunlar dışın-da asıl önemli olanı ise, bu günün ruhsal yücelişimiz için gerekli faktörlerden biri oluşudur. Nitekim, dünya üzerinde yaşayan bütün insanlar, eninde sonunda bir ruhsal potansiyel artışı sağlamaktadırlar. Bu güçleniş, tabiata tasarruf kudretini arttırdığından, ruhsal gelişme olarak nitelendirilebilir. Terkedebilmek kudretimizin geliştirilmesi, ruhsal tekâmül için büyük bir önem taşır.

Dünya hadiselerinin akış yönü ve bu hadiselerin maksat ve gayeleri üzerinde düşüncecek olursak, burada evvelâ büyük bir tertip ve nizamın, belirli bir alkış için-

de olmakta olduğunu görebiliriz. Hadiselerin ifade etmek istedikleri mânâlar vardır. Onların dilinden anlamak, neler söylemek istediklerini öğrenmek için bu dünyada bulunuyoruz.

Bu hadiselerin bir kısmını biz meydana getiriyoruz; diğer büyük bir kısmı ise bizim dışımızda, bizden gayri varlıklar tarafından meydana getirilmekte... Onlarla çepeçevre sarılmış durumdayız.

Bazılarımız bu hadiselerin altında tahammülsüzlük göstermekte, ezilip bunalmakta, bazılarımız vurdum duymazlık havası içinde avare, gözleri kapalı yaşamakta; ancak pek az bir kısmımız da karşılaştıklarımızın nedenlerini araştırmak lüzum ve ihtiyacını duymakta. Acı ve tatlı olanların bu acılığı veya tatlılığının nereden gelmekte olduklarını bulmağa ve bu yoldan bunalmırlardan sıyrılıp huzura kavuşmağa, aydınlığa çıkmağa gayret etmekteyiz.

Olayların karşımıza ne maksatla çıktıklarını tayin edebildiğimiz nisbette problemlerimizin yarı yarıya çözümlene yolunda olduğuna inanabiliriz. Bu ilk adımımızı teşkil edecektir. Ondan sonrası ise, —kolay olmamakla beraber— hedef ve yol belirli hale geldiğinden cehit ve azmimizin derecesine bağlı kalmaktadır.

Sahip olduğumuz nesnelere, yeri ve zamanı geldiğinde, aramızdaki sıkı bağları koparıp atabilmek yeteneğini kazanmak, kabul etmeliyiz ki, hiç de kolay bir iş değildir. Öyle olsaydı dünya üzerindeki bunca sürtüşmeler, bunca ıstıraplara lüzum kalmazdı...

Sevdiğimiz en ufak, en değersiz bir

madde parçasını bile bazan terkedemiyoruz. Gözümüz, aklımız onda kalıyor, terketmek fedakârlığında bulunduğumuzda!... Neden? Terketmeği bir fedakârlık addetmekten kurtulamadığımızdan!... Asıl kıymetli olan: aklımız, gözümüz ve gönülümüzün arkada kalmasına sebep olacak bağlantılarımızı koparabilecek kudrete sahip olabilmemizdir.

O zaman terkedebilmek, bizim için artık bir nev'i fedakârlık olmaktan çıkacaktır. Böylece fedakâr insan olmak psikolojisinden de kurtulmuş olacak ve yapılması lâzım gelen bir işi yapan insanların rahatlığına erişmiş olacağız. Elbet günün birinde, belirli saat gelince, maddî neyimiz varsa, hepsini terketmek lâzım gelecektir. O zaman maddî bağlardan çözülmek, bizler için hayatımız kadar kıymetli olan sevdiğimiz kimselerden de ayrılmak zorunda kalacağız. Şimdiden şuurlu ve maksatlı ekzersizlerle, ruhsal gücümüzü bilemek için teşebbüs ve arzu da bulunmalıyız ki, dünyayı terk ederken gözümüz arkada kalmayın.

Muhterem bir dostumun pek yakından tanıdığı güçlü bir insan, büyük bir inisiye, ölümüne yakın günlerden birinde şöyle demiş: «Yapacağım işleri, vazifelerimi tamamladım. Artık gözlerim arkada kalmadan yoluma devam edebilirim!...»

Böyle söyleyebilmek, ama canı-gönülünden diyebilmek, ne büyük güç ister, ne uzun tecrübeleri gerektirir ve de ne büyük bir huzur sağlar, insana!...

Terkedebilmek, bir bakıma verebilmek manâsına da alınabilir. Öyle ya, bir şeyiniz varsa ve biz onu terkediyorsak, o şeyden başkalarının faydalanmasına imkân vermiş oluyoruz demektir. O halde bunu otomatik olarak değil de şuurlu, bilgili ve maksatlı olarak yapabilmeliyiz.

O zaman neyi ne için terkettiğimizi ve verdiklerimizden kimlerin ne maksatla faydalanabileceklerini tam olarak hesaplayamasak bile, hiç değilse o istikamette düşünmüş ve gözü kapalı hareket etmemiş olacağız.

İnsana ruhi gücü arttırma yolunda vasıtalık edecek olan terketme veya vermek

fillerinin sağlayacağı potansiyel için, terkedilecek nesnenin kalite ve kantitesi hiç de önemli değildir. Yeter ki, onu biz, isteyerek verebilirim, gözümüz, üzerinde kalmasın, ruhumuza huzur sağlasın... Niyetimiz temiz olsun. Elimizde mevcut imkânın derecesiyle mütenasip bir veriş fiili meydana getirilmelidir ki, güçlülüğümüzü böylece ispatlamış olabilelim. Terkedeceği bir nesnesi bulunmayanın verebileceği yarım elma, milyonlara sahip bir insanın teberru edeceği milyonlarla bazan boy ölçüşebilir. İkisi de belki aynı ruh gücünü sağlayacaktır, denebilirse de yarım elmayı terk edenle milyonları terk edecek olanın işi birbirine denk değildir aslında. Zira her iki fill aynı derecede kolaylıkla işlenebilecek kadar birbirinin benzeri değildir. Zaten bu sebeple de zenginin ruh huzuruna kavuşması, fakirinden çok daha zordur, denmiştir. Hatta o kadar zordur ki, devenin iğne deliğinden geçmesi belki de daha kolaydır!...

Neden maddeye bu derecede bağlanıyoruz ve neden ondan ayrılmayı, onu terk etmeyi bu derecede zor telâkki ediyoruz?!.. Bu soruların cevaplarını hepimiz ayrı ayrı hayatlarımız boyunca karşılaşacağımız bir sürü olayın içinden bulup çıkarmaya çalışacağız. Bunu yapmak zorundayız; istesek veya istemesekte... Kaderimiz böyle...

Her şeyden zamanı gelince ayrılmak zorundayız. Bu ayrılığa alışmak, ekzersizler yapmak için önümüzde pek bol imkânlar vardır. Zamanında bu imkân ve vasıtalardan faydalanmak gerekmektedir. Bu konuda imajinasyon melekemizden mümkün olduğu nisbette faydalanmalıyız. Faraza ufak seyahatlerin doğurduğu ayrılıklar... Bir fakire yapılan yardımlar, bir hastanın başında geçirilen uyusuz geceler... bizleri terkedebilmeğe alıştıran ekzersizler olabilir, eğer uyanık bir gözle etrafımıza bakarsak, bunlardan faydalanabilir ve dolayısıyla etrafımıza daha da yararlı olabiliriz.

Zamanı gelince fikirlerimizi, inançlarımızı, realitelerimizi de terkedeceğimizi bilmeliyiz. Zira her fikrin bir üstü, her inan-

(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

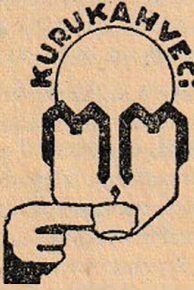
cın daha derini ve her realitenin bir daha ilerisi vardır.

Böyle bir düşünce insanda diğer hemcinslerine karşı sevgi ve tolerans yaratacaktır. Benim bulunduğum yere tırmanmakta olanlar bulunacağı gibi, ben ve benim gibiler de daha üzerimizde bulunan bir yere çıkmak isteyen yolcular durumundayız. O halde birbirimize yardım etmeliyiz ki, işlerimiz kolaylaşsın.

Terketmek, bırakmak, vermek, dafma ilerlemek, arkaya bakmadan yürümesini öğrenmek, kaderimizdir. Bu gerçeği görebilenler terketmekle yeni imkânlarla karşılaşacaklarını bilirler... Neyimiz varsa hepsini terkedebilmek, gücüne sahip olmak,

bu dünya için oldukça zor bir tatbıktır. Bu güle sahip olabilmek için, bir çok defalar, neyimiz varsa hepsini zorla veya istemiyerek terketmek, dünyada bırakıp ayrılmak ve tekrar geri dönmek lâzım gelmektedir. Yeniden doğuş ve yeniden ölüşlerin sağladığı imkânlar, hayatlarımız boyunca karşılaştığımız çeşitli olaylar. bizi yoğura yoğura öyle bir forma sokacaktır ki, o noktaya erişenler: korku nedir bilmeyen, ıstıraptan kurtulmuş, ölümün ölümsüzlüğüne, mutsuzluğun mutluluğuna erişmiş güçlü kişiler olacaktır.

Maddenin esiri olmaktan kendini kurtaracak insan için yarın, yepyeni ve mutlu bir dünyanın kapıları açılacaktır.

Tasıs tarihi 1871

KURUKAHVECİ MEHMET EFENDİ MAHDUMLARI

EN NEFİS KAHVE'Yİ SATAR.

SATIŞ YERLERİ :

- EMİNÖNÜ TAHMİS,
- BEYOĞLU BALIKPAZARI ve
- KADIKÖY ÇARŞISI

**RUH ve MADDE Bütün Okuyucularının
Yeni Yılını Kutlar, Mutluluklar Diler**

Uçan Daireler Nedir?

(Sayfa 19'dan devam)

nolojinin dünya üzerindeki bütün hayatı, hattâ dünyanın kendisini ortadan kaldırmaya çalıştığını söylemişlerdi. Dünyanın bu şekilde bir infilâkle ufanması, sisteme dahil diğer plânetlerdeki hayatı da tehlikeye koyabiliirdi. Yine onların söylediğine göre nükleer radyasyonlar bizim ilim adamlarının tahminlerinden çok daha tahripkârdır. Yer altı ve yerüstü herçeşit nükleer denemeye son verilmelidir. Kendi problemlerimizi çözmek ve dünya medeniyetinin bu bölümündeki kritik gelişmeden bizi kurtarmak için yardım teklifinde bulunmaktadırlar. Söylediklerine göre, onlar da böyle kritik devrelerden geçmişler... Bize yardım tekliflerindeki ana amaç, dünya üzerinde daha sıhhatli, mutlu ve sulhsever bir düzen kurmaktır. Bugün dünya medeniyetinin ulaştığı bütün bilgiler, 1950'den bu yana diğer planetlerdeki insanlarla gerek telepatik yoldan gerekse karşılıklı konuşarak alınan bilgilerin bir özetinden başka birşey değildir.

Diğerplanetlerdeki insanlar ruhtekâmül bakımından hayli ilerilerde olduklarından savaş, kin, nefret, öldürmek, yakmak, yalan, hırsızlık v.s. gibi bizim dünyamıza ve insanlarımıza has alışkanlıklardan çoktan sıyrılmışlardır. Çünkü bu hareketler yaratıcının kanunlarına aykırıdır. Fakat uzülerek söylemek gerekirken dünyahlar meselâ savaşın yıkıcı faaliyetleriyle çok yakından ilgilidir. Bugün Viyetnam ve İsrail savaşları hiç manâsız ve bütün savaşlar gibi aptalca bir harekettir.

Başta atom denemeleri olmak üzere,

daha birçok yine kendi yarattığımız kötü tesirlerden dolayı dünya gezegeni çok dengelessiz bir durumdadır. Kendi kendine denge haline kavuşmaya çalışmaktadır. Magnetik alanında denge diye birşey kalmamıştır. Birçok ilim adamının bundan haberi vardır. Meselâ onlar şimdi kutup noktalarının devamlı olarak değişmekte olduğunu biliyorlar. Bu çok tehlikeli bir durum olmasına rağmen dengeleme prosesi daha fazla hastalıklara sebebiyet vermeden halledilecektir kanısındayız. Fakat bu arada atom denemelerine de bir son verilmelidir. Uzaylı dostlarımız mümkün olduğu kadar atom denemelerinin yıkıcı tesirlerini nötralize etmeye çalışmaktadırlar. A.B.D.'nin batı kıyılarında sıklıkla görülen yeşil renkli küreler bu iş için kullanılmaktadır.

Sonuç olarak dünya insanı gitmekte olduğu yalnız yoldan, kulağından tutularak çevrilecek ve diğer dünyalardaki insana yakışır, ilahî kanunların paralelinde olan tekâmüle zorlanacaktır. Her türlü kötülük bilgisizlikten doğmaktadır. Dünya insanı kozmik bilgiyi hazmedebilecek ruht olgunluğa geldiği zaman BARIŞSEVER VE YEKDİĞERİNİ SEVER KİŞİLER OLACAKTIR? O zaman kendi üzerimize rahmet akımını daha fazla çekmiş olacağız. Bu yüzden içine girdiğimizi söylediğimiz KOZMİK DEVRE insan tekâmülü bakımından hayırlı bir çağın başlangıcıdır.

«GÖREBİLEN GÖZLER İÇİN KAINAT GERÇEKLERLE DOLUDUR.»

(Kuran-ı Kerim.)

Metapsişik Terimler Sözlüğü

Başlı başına bir bilgi kaynağı olarak kendisinden yararlanabileceğiniz bu sözlüğü ödemeli olarak P.K. 1157'den isteyiniz.

Baskısı sınırlıdır.

Fiyatı 10 TL. dir.

Ruhçuluğun Birleştirilmesi

Hususunda Bir Deneme

Yazan : André DUMAS

Fransız Spirit Birliği İkinci Başkanı

Çeviren : Ergün ARIKDAL

1 — Spiritizm nedir? Bir «inançlar» veya bir «bilgi» topluluğumuzdur? Şayet bir inanç topluluğu ise hiç bir birleştirme imkânı yoktur veya en azından, herkes adına, inansınlar veya inanmasınlar, bir dogma meydana getiren, rafizeleri ortaya çıkaran, dogmalara kendini uydurmayanları toplum dışı eden Kurucu, Kutsal bir Meclisin bir Din Otoritesinin kurulması mümkün değildir.

Yok eğer Spiritizm bir bilgi ise ve her durumda böyle olması gerekirse —fikrim göre böyle olmalı— evrensel olan bir kıstas kabul edilmeli ve fert de bu kıstası kendi rızasıyla benimsemelidir. Bu evrensel kıstas mevcuttur ve bir tanedir: İlim... Bunu kabul etmek düşüncenin belli bir disipline bağlı, olduğunu gösterir; yani yıldızların göğe yapıştırılmış birer mum olmadığı, yerin bir tabak gibi düz olmadığı, öküzlün boynuzunda durmadığı, cehennem yerin altında bulunmadığı gibi bilgilere inanılacaktır. Bu inançlar ve ilmi disiplin bizi kendi bilgimizin hilâfına olan fikir ve inançları reddetmeye mecbur etmektedir.

Bu disiplin sayesinde bütün memleketler hücre yapısı, kimya, fizik matematik, teknik v.s. hakkında birbirleriyle anlaşabiliyorlar.

Şu halde, birbiriyle birleşmek için, yani her yer ve muhitte, çağdaş dünyada testirli bir değer kazanmak üzere itirazsız ve benzer neticeler sunmak için, diğer değişle, beşerî bilgilerin arasındaki yerini almak için, Spiritizm ilmi olmaya mecburdur. Fakat dikkat etmek gerekir ki, Spiritizm münhasıran deneysel olmalıdır gibi bir şey söz konusu değildir. Sadece olaylarla ilgilenmelidir diye de bir şart yoktur. Spiritizm bir ilim olmalıdır; olayların ilmi de-

ğil, lâkin otonom bir gerçek olan, bedenden müstakıl, onun ölümünden sonra varlığını sürdüren, yapısı, yetenekleri ve tekâmülünün bilgisine sahip Ruh'un ilmi olmasıdır.

2 — Bütün ilimlerin felsefesi vardır: Spiritizm'in de bir felsefesi olmak gerekir. İlim felsefesi ilmin toplu sonuçlarıyla meydana gelir. Spiritizm felsefesi, şu halde, ilmi spiritizmin toplu sonuçları; Ruhun mahiyeti, bedenle olan ilişkisi, ruhsal âlemdaki faaliyeti, önceliği, menşei, gelişim ve eylem kanunları ve varlığın belirtisine istinat eden sonuçları, olacaktır.

Bu sonuçlar medyomsal tebligata değil, olaylara dayanmalıdır. Spiritlerin çoğu deneysel tecrübelerle ilmi, medyomsal tebliğ alınan celselere de felsefi ismini vermekle haksızlık etmektedirler. Tebliğler ruhsal varlığın inancını, fikrini, zihniyetini aksettirirler. Medyomların şuuraltlarından gelenleri söz konusu etmiyoruz. Bu fikir ve inançlar, genellikle kendimizde tezahür eden ruhsal âlem parçasında, maddesel bedene bürünmüş bulunan ruhlar arasındaki kadar çeşitlidir. Medyomsal tebliğlerde bulunan felsefi ifadeleri, sadece ifşa edilmiş olan hakikâtlere olarak değil, aynı zamanda Gallup Enstitüsü (Ünlü Soruşturma ve İstatistik Enstitüsü) tarafından toplanılmış fikirleri inceliyormuş gibi tetkike ve nazar-ı itibare lâyık fikirler olarak kabul edilmelidir.

Bir filozofun fikirlerini tetkik ederken nasıl hareket ediyorsak öyle hareket etmeliyiz.

Spiritizm felsefesinin birleşebilmesi ve ciddiye alınabilmesi için, sadece medyomsal tebliğat ile dogmatik dinlerin kullandığı «ilmi hal'e» dayanmaması gerekir. Spiritik araştırmalarla açık ve seçik hale ge-

tirilen olaylara dayanması lâzımdır. Fakat, her ilmin felsefesinden ayrı, bir genel felsefesi, diğer ilimlerle olan ilgisiyle tekâmül eden belli bir «dünya görüşü» vardır. Meselâ, biyolojik tekâmül nazariyesiyle, atom fiziği madde ve enerjinin aynıyetiyle ilgilidir. Onların «dünya görüşünü» kuvvetli olarak etkilerler.

Spiritizm, ilimi ve doktrin olarak birleşik hale gelince, dünya ve varlıkların tekâmülünde kendini gösteren psişik ve spirittüel unsurun tesirini genel bir felsefe ile belirtmek zorunda olmalıdır.

3 — Ruhsallık, belli bir kaldeye göre yaşama öğrettiği fikirleri fiiliyle teyit etme emelidir, ideal olana doğru yapılan saf bir hamledir.

Ruhsallık esasında bir olmakla beraber çeşitli biçimlerde tezahür etmektedir. Budist, hıristiyan ve islâm ruhsallığı birbirine benzemez. Budist ruhsallık (spiritüalite) fiiller kaderinde, fiillerin mukadder akibetinden (karmik sonuçlardan) kaçmağa çalışır. Ruhsallığı meditasyon ve fiili (tatbikatı) reddetmektir. Hıristiyan ruhsallığı ise bedeni hakir görmeği, maddeden nefret etmeği öğretir. Dünya ve onun doğru yoldan çıkarıcı etkilerini reddetmekten ibarettir. Islâmda tevekkül, rıza ve yaşarken her an ölecekmiş gibi davranmaktır.

Bir hamle olan ruhsallık müminde bulunmayabilir ve aksine Tanrı tanımaz da, maddesi de yüksek derecede bir canlılığa sebep olabilir.

O halde Ruhsallık belli bir manevî tekâmül seviyesi ifade eder ve şahsın dinsel ve felsefi kavramlarına mukabil olan şekiller alır.

Spiritizme özgü Ruhsallığın karakteri ne olmalıdır? Spiritizme göre, ruh kâinata tekâmül eder, gelişmesi ve serpilmesi doğal gayesidir; maddesel dünya karakterin teşekkülüne mekteplik eder, bütün varlıklar birbirine bağlayan dayanışma şuurunu elde etmeğe ve geliştirmeğe vasıtalık eder. Ruhsallığımız maddesel hayatı inkâr ve bedeni hakir görmeğe meyletmeyecektir. Ruhsallığımız Evren'in güzelliğini müşahade edecek, yüksek ruh plânlarıyla ahenk içinde titreşecektir. «Etkili ruhsallığımız» iç dünyamızla dış âleme aynı zamanda hakim olmamızı, karşılıklı yardım, dayanışma ve güvene dayanan bir toplum hayatına gerçekleştirmemizi sağlayacaktır.

4 — Spiritizm, o halde, üç çehreye sahiptir: bilimsel, felsefi, ruhsal.

Bu üç çehre birbirinden tamamen ayrı değildir: içsel bağlarla bağlıdır. Bilimi taçlandıran, onu Evrensel değerlere kavuşturan ruhsallıktır.

ŞUUR PROJEKSİYONU

Astral Seyahat ya da Deneysel Dedublüman olayını şahsen denemek isteyen, öğrenip bilgi edinmeği arzu edenler için Metin KIRAZ'ın hazırladığı bu pek değerli ve ülkemiz için biricik eseri

YAYINLADIK. Fiyatı 750 kuruş

P.K. 1157'den ÖDEMELİ İSTEYİNİZ.